

Utkast 13.1.2017

**MULTILATERAL KONVENTION FÖR ATT GENOMFÖRA
SKATTEAVTALSRELATERADE ÅTGÄRDER FÖR ATT MOTVERKA EROSION AV
SKATTEBASEN OCH VINSTFÖRFLYTTNINGAR**

Parterna till denna konvention,

som är medvetna om att erosion av skattebasen och vinstförflyttningar (härefter "BEPS") är en brådskande fråga inte endast för industriländer utan också för växande ekonomier och utvecklingsländer;

som är medvetna om vikten av att säkerställa att vinsten beskattas där man utför den väsentliga ekonomiska aktivitet som generar vinsten och där värdet skapas;

som välkomnar det åtgärds paket som har utvecklats enligt OECD/G20 BEPS-projekt (härefter "OECD/G20 BEPS-paketet");

som konstaterar att OECD/G20 BEPS-paketet omfattade skatteavtalsrelaterade åtgärder för att behandla vissa arrangemang beträffande hybrider, för att förhindra missbruk av avtal, för att behandla artificiellt undvikande av status som fast driftställe och för att förbättra tvistlösning;

som är medvetna om behovet att säkerställa snabbt, koordinerat och enhetligt genomförande av de skatteavtalsrelaterade BEPS-åtgärderna i ett multilateralt sammanhang;

som konstaterar behovet att säkerställa att nuvarande avtal för att undvika dubbelbeskattning av inkomst tolkas för att undanröja dubbelbeskattning i fråga om de skatter som omfattas dessa avtal utan att skapa möjligheter till icke-beskattning eller mindre skatt genom skatteundandragande eller skatteflykt (däri inbegripet genom treaty shopping arrangemang som syftar till att personer med hemvist i tredje jurisdiktioner indirekt ska komma i åtnjutande av förmåner enligt dessa avtal);

som erkänner behovet av en effektiv mekanism för att genomföra avtalade ändringar på ett synkroniserat och effektivt sätt genom hela nätverket av nuvarande avtal för att undvika dubbelbeskattning av inkomst utan att man behöver på nytt förhandla bilateralt varje sådant avtal;

Har kommit överens om följande:

Del I.**Tillämpningsområde och tolkning av uttryck****Artikel 1 – Konventionens tillämpningsområde**

Denna konvention ändrar alla inberäknade skatteavtal såsom de definieras i artikel 2 (Tolkning av uttryck) stycke 1 punkt a.

Artikel 2 – Tolkning av uttryck

1. Vid tillämpningen av denna konvention gäller följande definitioner:

a) "Inberäknat skatteavtal" åsyftar ett avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (utan hänsyn till om andra skatter är inbegripna eller inte):

i) som gäller mellan två eller mera:

A) parter; och/eller

B) jurisdiktioner eller territorier som är parter till ett avtal som beskrivs ovan och för vilkas internationella relationer en part är ansvarig; och

ii) i fråga om vilka varje sådan part har lämnat till depositarien en anmälan som förtecknar avtalet liksom alla därtill tillhöriga instrument eller instrument som ändrar det (identifierade med titel, parternas namn, datum för undertecknande och, om det är tillämplig vid tiden för anmälan, dagen av ikraftträdande) som ett avtal som den önskar bli omfattad av denna konvention.

b) "Part" åsyftar:

i) Stat i fråga om vilken denna konvention är i kraft i enlighet med artikel 34 (Ikraftträdande); eller

ii) Jurisdiktion som har undertecknat denna konvention i enlighet med artikel 27 (Undertecknande och ratifikation, antagande eller godkännande) stycke 1 punkt b eller c och för vars del denna konvention är i kraft i enlighet med artikel 34 (Ikraftträdande).

c) "Avtalsslutande jurisdiktion" åsyftar part i ett inberäknat skatteavtal.

d) "Undertecknare" åsyftar stat eller jurisdiktion som har undertecknat denna konvention men för vars del konventionen är ännu inte i kraft.

2. Då en part tillämpar denna konvention vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i konventionen, ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt det relevanta inberäknade skatteavtalet.

Del II.

Hybridarrangemang

Artikel 3 – Transparenta enheter

1. Vid tillämpningen av ett inberäknat skatteavtal ska inkomst, som förvärfvas av eller genom enheter eller arrangemang som enligt lagstiftningen i någondera avtalsslutande jurisdiktionen behandlas som helt eller dels skattemässigt transparent, anses vara inkomst av person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion men endast i den mån inkomsten behandlas vid beskattningen i denna avtalsslutande jurisdiktion som inkomst av person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion.

2. De bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal, som förutsätter att en avtalsslutande jurisdiktion undantar från inkomstskatt eller medger ett avdrag eller en avräkning, som är lika stor som den inkomstskatt, som erlagts på sådan inkomst som förvärfvas av en person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion och som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen enligt bestämmelserna av det inberäknade skatteavtalet, ska inte tillämpas till den del dessa bestämmelser tillåter beskattningen i den andra avtalsslutande jurisdiktionen uteslutande därför att inkomsten är också inkomst som förvärfvas av en person med hemvist i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.

3. I fråga om inberäknade skatteavtal för vilka en eller flera parter har gjort reservation som beskrivs i artikel 11 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i denna part) stycke 3 punkt a, ska följande mening läggas till i slutet av stycke 1: "Bestämmelserna i detta stycke får inte tolkas så att de påverkar en avtalsslutande jurisdiktions rätt att beskatta personer med hemvist i denna jurisdiktion."

4. Stycke 1 (såsom det kan vara ändrat genom stycke 3) ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal till den del de behandlar frågan om huruvida inkomst som förvärfvas av eller genom enheter eller arrangemang som enligt skattelagstiftningen i någondera avtalsslutande jurisdiktionen (antingen med en allmän regel eller genom att identifiera i detalj behandlingen av särskilda mönster av sakförhållanden eller typer av enheter eller arrangemang) ska behandlas som inkomst av en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion.

5. En part får förbehålla sig rätten att:

a) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

b) stycke 1 inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar sådan bestämmelse som beskrivs i stycke 4;

c) stycke 1 inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar sådan i stycke 4 beskriven bestämmelse som förnekar förmåner enligt avtalet i fråga om inkomst som förvärfvas av eller genom enheter eller arrangemang etablerade i tredje jurisdiktion;

d) stycke 1 inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar sådan i stycke 4 beskriven bestämmelse som identifierar i detalj behandlingen av särskilda mönster av sakförhållanden eller typer av enheter eller arrangemang;

e) stycke 1 inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar sådan i stycke 4 beskriven bestämmelse som identifierar i detalj behandlingen av särskilda mönster av sakförhållanden eller typer av enheter eller arrangemang och förnekar förmåner enligt avtalet i fråga om inkomst som förvärfvas av eller genom enheter eller arrangemang etablerade i tredje jurisdiktion;

f) stycke 2 inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

g) stycke 1 inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar sådan i stycke 4 beskriven bestämmelse som identifierar i detalj behandlingen av särskilda mönster av sakförhållanden eller typer av enheter eller arrangemang.

6. Varje part, som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 5 punkt a eller b, ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal innehåller sådan i stycke 4 beskriven bestämmelse som inte omfattas av reservation enligt stycke 5 punkterna c–e, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Beträffande en part som har gjort sådan reservation som beskrivs i stycke 5 punkt g, underrättelsen enligt föregående mening ska begränsas att gälla de inberäknade skatteavtal som omfattas av denna reservation. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse beträffande en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med bestämmelserna av stycke 1 (såsom det kan vara ändrat genom stycke 3) till den del som bestäms i stycke 4. Stycke 1 (såsom det kan vara ändrat genom stycke 3) ska i övriga fall ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med stycke 1 (såsom det kan vara ändrat genom stycke 3).

Artikel 4 – Enheter med dubbelt hemvist

1. Då på grund av bestämmelserna av ett inberäknat skatteavtal annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande jurisdiktioner, ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna söka genom ömsesidig överenskommelse bestämma den jurisdiktion i vilken denna person vid tillämpningen av det inberäknade skatteavtalet anses ha hemvist med hänsyn till dess plats för verklig ledning, plats för grundande och andra relevanta omständigheter. I avsaknad av sådan överenskommelse är sådan person inte berättigad till sådan nedsättning av eller befrielse från skatt som bestäms i det inberäknade skatteavtalet, utom till den del och på det sätt som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kan komma överens om.

2. Stycke 1 tillämpas i stället för eller i avsaknad av sådana bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som fastställer reglerna för att bestämma om annan person än fysisk person ska behandlas som person med hemvist i en av de avtalsslutande jurisdiktionerna i de fall då denna person skulle annars behandlas som person med hemvist i flera avtalsslutande jurisdiktioner. Stycke 1 tillämpas emellertid inte på de bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som särskilt behandlar hemvist av sådana bolag som deltar i arrangemang beträffande dubbelnoterade bolag.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

a) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

b) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan behandlar fall i vilka annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande jurisdiktioner, genom att förutsätta att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna söker träffa ömsesidig överenskommelse om en enda avtalsslutande jurisdiktion som hemvist;

c) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan behandlar fall i vilka annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande jurisdiktioner, genom att vägra avtalsförmåner utan att förutsätta att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna söker träffa ömsesidig överenskommelse om en enda avtalsslutande jurisdiktion som hemvist;

d) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan behandlar fall i vilka annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande jurisdiktioner, genom att förutsätta att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna söker träffa ömsesidig överenskommelse om en enda avtalsslutande jurisdiktion som hemvist, och bestämmer behandlingen av denna person enligt det inberäknade skatteavtalet då man inte kan träffa sådan överenskommelse;

e) ersätta stycke 1 sista meningen med följande text vid tillämpningen av dess inberäknade skatteavtal: "I avsaknad av en sådan överenskommelse ska sådan person inte vara berättigad till någon skattebefrielse eller skattenedsättning enligt det inberäknade skatteavtalet.";

f) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal med parter som har gjort den reservation som beskrivs i punkt e.

4. Varje sådan part, som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 3 punkt a, ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal innehåller en bestämmelse som beskrivs i stycke 2 och som inte omfattas av en reservation enligt stycke 3 punkterna b–d, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat sådant meddelande beträffande en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med bestämmelserna av stycke 1. I övriga fall ska stycke 1 ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med stycke 1.

Artikel 5 – Tillämpning av metoder för att undanröja dubbelbeskattning

1. En part kan välja att tillämpa antingen styckena 2 och 3 (Alternativ A), styckena 4 och 5 (Alternativ B) eller styckena 6 och 7 (Alternativ C) eller välja att tillämpa inga av dessa alternativ. Om varje avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal väljer olikt alternativ (eller om en avtalsslutande jurisdiktion väljer att tillämpa ett alternativ och den andra väljer att tillämpa inga av dessa alternativ), det alternativ som var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna har valt ska tillämpas i fråga om personer med hemvist där.

Alternativ A

2. De bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som annars skulle befria inkomst som förvärfvas av eller förmögenhet som ägs av person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion från skatt i denna avtalsslutande jurisdiktion för att undanröja dubbelbeskattning, ska inte tillämpas, om den andra avtalsslutande jurisdiktionen tillämpar bestämmelserna av det inberäknade skatteavtalet för att befria sådan inkomst eller förmögenhet från skatt eller för att begränsa den skattesats med vilken denna inkomst eller förmögenhet får beskattas. Den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen ska i det senare fallet avräkna från skatten på denna persons inkomst eller förmögenhet ett belopp som är lika stort som den skatt som betalats i denna andra avtalsslutande jurisdiktion. Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av skatt, beräknad utan

sådan avräkning, som belöper på sådan inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.

3. Stycke 2 ska tillämpas på ett inberäknat skatteavtal som annars skulle förutsätta att en avtalsslutande jurisdiktion undantar från skatt den inkomst eller förmögenhet som beskrivs i det stycket.

Alternativ B

4. De bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som annars skulle befria inkomst som förvärfvas av person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion från skatt i denna avtalsslutande jurisdiktion för att undanröja dubbelbeskattning, eftersom sådan inkomst behandlas som dividend av denna avtalsslutande jurisdiktion, ska inte tillämpas, om sådan inkomst medför ett avdrag för att bestämma den beskattningsbara inkomsten av person med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen enligt lagstiftningen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion. Den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen ska i sådant fall avräkna från skatten på denna persons inkomst ett belopp som är lika stort som den inkomstskatt som betalats i denna andra avtalsslutande jurisdiktion. Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av skatt, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på sådan inkomst som får beskattas i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.

5. Stycke 4 ska tillämpas på ett inberäknat skatteavtal som annars skulle förutsätta att en avtalsslutande jurisdiktion undantar från skatt den inkomst som beskrivs i det stycket.

Alternativ C

6. a) Om person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar inkomst eller äger förmögenhet som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen i enlighet med bestämmelserna av ett inberäknat skatteavtal (utom till den del dessa bestämmelser tillåter beskattning av denna andra avtalsslutande jurisdiktion uteslutande därför att inkomsten är också inkomst som förvärfvas av person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion), den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen ska:

i) från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp som är lika stort som den inkomstskatt som betalats i denna andra avtalsslutande jurisdiktion;

ii) från skatten på denna persons förmögenhet avräkna ett belopp som är lika stort som den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.

Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av inkomstskatt eller förmögenhetsskatt, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på sådan inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.

b) Om inkomst som förvärfvas av eller förmögenhet som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion, enligt en bestämmelse i ett inberäknat avtal är undantagen från skatt i denna avtalsslutande jurisdiktion, får sådan avtalsslutande jurisdiktion likväl vid bestämmandet av beloppet av skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

7. Stycke 6 ska tillämpas i stället för de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal, som för att undanröja dubbelbeskattning förutsätter att en avtalsslutande jurisdiktion undantar från skatt i denna avtalsslutande jurisdiktion den inkomst som förvärfvas av eller den förmögenhet som

innehålls av person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, som enligt bestämmelserna av det inberäknade skatteavtalet får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

8. En part som inte väljer att tillämpa ett alternativ enligt stycke 1 får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna artikel i sin helhet i fråga om ett eller flera identifierade inberäknade skatteavtal (eller i fråga om alla sina inberäknade skatteavtal).

9. En part som inte väljer att tillämpa alternativ C får förbehålla sig rätten att inte tillåta de andra avtalsslutande jurisdiktionerna tillämpa alternativ C i fråga om ett eller flera identifierade inberäknade skatteavtal (eller i fråga om alla sina inberäknade skatteavtal).

10. Varje part som väljer att tillämpa ett alternativ enligt stycke 1 ska underrätta depositarien om sitt val av alternativ. Sådan underrättelse ska också innehålla:

a) i fråga om en part som väljer att tillämpa alternativ A, förteckningen över sådana av dess inberäknade skatteavtal som omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 3, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse;

b) i fråga om en part som väljer att tillämpa alternativ B, förteckningen över sådana av dess inberäknade skatteavtal som omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 5, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse;

c) i fråga om en part som väljer att tillämpa alternativ C, förteckningen över sådana av dess inberäknade skatteavtal som omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 7, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse.

Ett alternativ ska tillämpas i fråga om ett inberäknat skatteavtal endast om den part som valt att tillämpa detta alternativ har gett sådan underrättelse i fråga om denna bestämmelse.

Del III.

Missbruk av avtal

Artikel 6 – Syftet med inberäknade skatteavtal

1. Ett inberäknat skatteavtal ska ändras för att omfatta följande ingresstext:

"Som har för avsikt att undanröja dubbelbeskattning beträffande de skatter som omfattas av detta avtal, utan att skapa möjligheter till icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteundandragande eller skatteflykt (däri inbegripet genom treaty shopping arrangemang, som syftar till att personer med hemvist i tredje jurisdiktion indirekt ska åtnjuta förmåner enligt detta avtal);".

2. Det i stycke 1 beskrivna texten ska inkluderas i ett inberäknat skatteavtal i stället för eller i avsaknad av sådan ingresstext av det inberäknade skatteavtalet, som hänvisar till avsikten att undanröja dubbelbeskattning, utan hänsyn till om denna text hänvisar också till avsikten att inte skapa möjligheter till icke-beskattning eller minskad skatt.

3. En part får också välja att inkludera följande ingresstext i sådana av dess inberäknade skatteavtal som inte omfattar sådan ingresstext som hänvisar till önskan att utveckla ekonomiskt förhållande eller utvidga samarbete i skattefrågor:

"Som önskar att vidare utveckla deras ekonomiska förhållande och utvidga deras samarbete i skattefrågor,".

4. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa stycke 1 på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar en ingresstext som beskriver de avtalsslutande jurisdiktionernas avsikt att undanröja dubbelbeskattning, utan att skapa möjligheter till icke-beskattnings eller mindre skatt, vare sig denna text begränsas till fall av skatteundandragande eller skatteflykt (däri inbegripet genom treaty shopping arrangemang, som syftar till att personer med hemvist i tredje jurisdiktion indirekt ska åtnjuta förmåner enligt det inberäknade avtalet) eller tillämpas mera omfattande.

5. Varje part ska underrätta depositarien, om alla dess inberäknade skatteavtal, andra än de som faller inom tillämpningsområdet av reservationen av stycke 4, omfattar den ingresstext som beskrivs i stycke 2, och om så är fallet, texten av det relevanta ingresstycket. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse i fråga om denna ingresstext, sådan ingresstext ska ersättas med den text som beskrivs i stycke 1. I övriga fall ska den i stycke 1 beskrivna texten införas i den nuvarande ingresstexten som tillägg.

6. Varje part som väljer att tillämpa stycke 3 ska underrätta depositarien om sitt val. Sådan underrättelse ska också innehålla förteckningen över sådana av dess inberäknade skatteavtal som inte redan omfattar sådan ingresstext som hänvisar till önskan att utveckla ekonomiskt förhållande eller utvidga samarbete i skattefrågor. Den i stycke 3 beskrivna texten ska inkluderas i ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har valt att tillämpa detta stycke och har gett sådan underrättelse beträffande det inberäknade skatteavtalet.

Artikel 7 – Förhindrande av missbruk av avtal

1. Utan hinder av övriga bestämmelser av ett inberäknat avtal ska en förmån enligt ett inberäknat avtal inte beviljas i fråga om en inkomst eller förmögenhetstillgång, om det med hänsyn till alla fakta och omständigheter rimligen kan konkluderas, att ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion som direkt eller indirekt resulterade i denna förmån var att komma i åtnjutande av denna förmån, utom då det fastställs att beviljande av denna förmån under dessa omständigheter skulle motsvara ändamål och syfte av de relevanta bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet.

2. Stycke 1 tillämpas i stället för eller i avsaknad av sådana bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som förvägrar alla eller en del av de förmåner som annars skulle beviljas enligt det inberäknade skatteavtalet, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion eller någon person med anslutning till arrangemanget eller transaktionen var att komma i åtnjutande av dessa förmåner.

3. En part, som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 15 punkt a, får också välja att tillämpa stycke 4 i fråga om dess inberäknade skatteavtal.

4. Om en förmån enligt ett inberäknat skatteavtal vägras en person enligt de bestämmelser i det inberäknade skatteavtalet (såsom det kan vara ändrat genom denna konvention), som vägrar alla eller en del av de förmåner som annars skulle beviljas enligt det inberäknade skatteavtalet, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena av ett arrangemang eller en transaktion eller person med anslutning till arrangemanget eller transaktionen var att komma i åtnjutande av dessa förmåner, den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion som annars skulle ha beviljat denna förmån, ska emellertid behandla denna person som berättigad till denna förmån eller olika förmåner i fråga om en inkomst eller en förmögenhetstillgång, om denna behöriga myndighet, på begäran av denna person och efter att ha övervägt relevanta fakta och

omständigheter, bestämmer att sådana förmåner skulle ha beviljats denna person i avsaknad av transaktionen eller arrangemanget. Den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion till vilken person med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen har lämnat begäran enligt detta stycke ska förhandla med den behöriga myndigheten i denna andra avtalsslutande jurisdiktion före begäran avslås.

5. Stycke 4 tillämpas på bestämmelserna av ett inberäknat skatteavtal (såsom det kan vara ändrat genom denna konvention) som förvägrar alla eller en del av de förmåner som annars skulle beviljas enligt det inberäknade skatteavtalet, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion eller person med anslutning till arrangemanget eller transaktionen var att komma i åtnjutning av dessa förmåner.

6. En part får också välja att tillämpa de bestämmelser som ingår i styckena 8–13 (härefter "förenklad bestämmelse om begränsning av förmåner") på dess inberäknade skatteavtal genom att ge den underrättelse som beskrivs i stycke 17 punkt c. Den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner ska tillämpas i fråga om ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har valt att tillämpa den.

7. Om några, men inte alla, avtalsslutande jurisdiktioner av ett inberäknat skatteavtal väljer att tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner enligt stycke 6, den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner ska, utan hinder av bestämmelserna i det stycket, tillämpas i fråga om beviljande av förmåner enligt ett inberäknat skatteavtal:

a) av alla avtalsslutande jurisdiktioner, om alla de avtalsslutande jurisdiktioner som inte väljer enligt stycke 6 att tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner går med på sådan tillämpning genom att välja att tillämpa denna punkt och underrättar depositarien om detta; eller

a) endast av de avtalsslutande jurisdiktioner, som väljer att tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner, om alla de avtalsslutande jurisdiktioner som inte väljer enligt stycke 6 att tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner, går med på sådan tillämpning genom att välja att tillämpa denna punkt och underrätta depositarien om detta.

Den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner

8. Om inte annat anges i den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner, en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal ska inte vara berättigad till en förmån som det inberäknade skatteavtalet annars skulle bevilja, annan än en förmån enligt bestämmelserna av det inberäknade skatteavtalet:

a) som bestämmer hemvistet av sådan annan person än fysisk person som har hemvist i flera avtalsslutande jurisdiktioner på grund av de bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som definierar person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion;

b) som bestämmer att en avtalsslutande jurisdiktion ska bevilja ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion en motsvarande justering som följer en ursprunglig justering som har genomförts av den andra avtalsslutande jurisdiktionen, i enlighet med det inberäknade skatteavtalet, för det skattebelopp som har påförts i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen på grund av inkomsten av ett företag med intressegemenskap; eller

c) som tillåter personer med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion begära att den behöriga myndigheten i denna avtalsslutande jurisdiktion överväger beskattningsfall som strider mot det inberäknade skatteavtalet,

utom då sådan person är "kvalificerad person" såsom definierad i stycke 9 vid tiden då förmånen skulle beviljas.

9. Person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal är kvalificerad person vid tiden då det inberäknade skatteavtalet annars skulle bevilja förmånen, om denna person, vid den tid, är:

a) fysisk person;

b) denna avtalsslutande jurisdiktion eller dess politiska underavdelning eller lokala myndighet, eller en myndighet eller inrättning av sådan avtalsslutande jurisdiktion, politisk underavdelning eller lokal myndighet;

c) bolag eller annan enhet, om dess viktigaste aktieslag omsätts regelmässigt på en eller flera erkända aktiebörser;

d) person, annan än fysisk person, som:

i) en icke-vinstdrivande organisation av den typ om vilken de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens genom diplomatisk notväxling; eller

ii) enhet eller arrangemang som är etablerad i denna avtalsslutande jurisdiktion och som behandlas som separat person enligt skattelagarna av denna avtalsslutande jurisdiktion och:

A) som är etablerad och som används uteslutande eller nästan uteslutande för att förvalta eller tillhandahålla pensionsförmåner och tilläggsförmåner eller tillfälliga förmåner för fysiska personer och som regleras som sådan av denna avtalsslutande jurisdiktion eller en av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter; eller

B) som är etablerad och används uteslutande eller nästan uteslutande för att investera medel till nytta av de enheter och arrangemang som avses i punkt A;

e) person annan än fysisk person, om under minst hälften av dagarna av en tolv månadersperiod som inkluderar den tid då förmånen annars skulle beviljas, sådana personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion som är berättigade till förmåner av det inberäknade skatteavtalet enligt punkterna a–d innehar, direkt eller indirekt, minst 50 procent av aktier av denna person.

10. a) En person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal ska vara berättigad till förmåner av det inberäknade skatteavtalet beträffande en inkomst som förvärfvas från den andra avtalsslutande jurisdiktionen, oavsett om personen är kvalificerad person, om denna person aktivt bedriver näringsverksamhet i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen, och den inkomst som förvärfvas från den andra avtalsslutande jurisdiktionen härrör från eller ansluter sig till denna näringsverksamhet. Vid tillämpningen av den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner ska uttrycket "aktivt bedriver näringsverksamhet" inte omfatta följande verksamheter eller deras kombination:

i) verksamhet som holdingbolag;

ii) tillhandahållande av allmän övervakning eller förvaltning av en grupp av bolag;

iii) tillhandahållande av koncernfinansiering (inklusive centraliserad kassaförvaltning, cash pooling); eller

iv) investering eller förvaltning av investeringar utom då dessa verksamheter utförs av en bank, ett försäkringsbolag eller en registrerad handlare av värdepapper i sin sedvanliga affärsverksamhet som sådan.

b) Om person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal förvärvar inkomst från näringsverksamhet som denna person bedriver i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, eller förvärvar inkomst som härrör från den andra avtalsslutande jurisdiktionen av närstående person, de förbehåll som beskrivs i punkt a ska anses vara uppfyllda i fråga om denna inkomst endast om den näringsverksamhet som denna person bedriver i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktion till vilken inkomsten hänför sig är betydande i förhållande till samma verksamhet eller komplementär näringsverksamhet som bedrivs av denna person eller sådan närstående person i den andra avtalsslutande jurisdiktionen. Frågan om huruvida en näringsverksamhet är betydande vid tillämpningen av denna punkt ska fastställas på grund av alla fakta och omständigheter.

c) Vid tillämpningen av detta stycke ska verksamhet bedriven av närstående personer i fråga om person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal anses vara bedriven av denna person.

11. En person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal, som är inte en kvalificerad person, ska också vara berättigad till en förmån, som det inberäknade skatteavtalet annars skulle bevilja i fråga om en inkomst, om under minst hälften av dagarna av en tolv månadersperiod, som inkluderar den tid då förmånen annars skulle beviljas, personer som är likvärdiga förmånstagare innehar, direkt eller indirekt, minst 75 procent av denna persons nyttobringande intressen.

12. Om en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal är varken kvalificerad person enligt bestämmelserna av stycke 9 eller berättigad till förmåner enligt stycke 10 eller 11, den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen får emellertid bevilja förmåner av ett inberäknat skatteavtal eller förmåner beträffande särskild inkomst, med beaktande av syfte och ändamål av det inberäknade skatteavtalet, men endast om sådan person visar på ett sätt som tillfredsställer denna behöriga myndighet att varken etablering, förvärv eller upprätthållande eller ledning av dess operationer, hade som ett av sina huvudsakliga syften att komma i åtnjutning av förmåner enligt det inberäknade skatteavtalet. Innan en begäran, som en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion har lämnat enligt detta stycke, avslås eller godkänns, ska den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktion, till vilken begäran har lämnats, förhandla med den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen.

13. Vid tillämpningen av den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner:

a) "erkänd aktiebörs" åsyftar:

i) aktiebörs etablerad och reglerad som sådan enligt lagstiftningen om vardera avtalsslutande jurisdiktionen; och

ii) annan aktiebörs om vilken de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna har kommit överens;

h) "viktigaste aktieslag" avser det eller de aktieslag av ett bolag som representerar majoriteten av sammanlagda rösterna i och värdet av bolaget eller det eller de slag av en enhets nyttobringande intressen som sammanlagt representerar majoriteten av enhetens sammanlagda röster och värde;

c) "jämförlig förmånstagare" åsyftar varje person som skulle vara berättigad till sådana förmåner i fråga om inkomst som en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal beviljar i enlighet med den interna lagstiftningen av denna avtalsslutande jurisdiktion, det inberäknade skatteavtalet eller annat internationellt instrument, vilka är jämförliga med eller mera gynnsamma än förmåner som medges för denna inkomst i enlighet med det inberäknade skatteavtalet. För att fastställa om en person är en jämförlig förmånstagare i fråga om dividend, ska personen anses innehå detsamma kapital av det bolag som betalar dividenden, som innehås av det bolag som kräver förmånen i fråga om dividenden;

d) beträffande enheter, som inte är bolag, åsyftar "aktier" intressen som är jämförliga med aktier;

e) två personer är "närstående personer", om den ena direkt eller indirekt innehar minst 50 procent av det nyttobringande intresset i den andra (eller i fråga om ett bolag, minst 50 procent av sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier) eller någon annan person direkt eller indirekt innehar minst 50 procent av det nyttobringande intresset (eller i fråga om ett bolag, minst 50 procent av sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier) i båda personer. En person är i varje fall närstående i fråga om en annan person, om den ena på grund av alla relevanta fakta och omständigheter kontrollerar den andra eller båda kontrolleras av samma person eller personer.

14. Den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av de bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal, som skulle begränsa förmåner av det inberäknade skatteavtalet (eller som skulle begränsa förmåner annan än en förmån enligt de bestämmelser av det inberäknade skatteavtalet som berör hemvist, företag med intressegemenskap eller förbud mot diskriminering eller en förmån som är inte begränsad uteslutande till personer med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion) endast till en person som kvalificerar sig till sådana förmåner genom att uppfylla en eller flera kategoriska tester.

15. En part får förbehålla sig rätten att:

a) inte tillämpa stycke 1 på dess inberäknade skatteavtal därför att den har för avsikt att godkänna en kombination av en detaljerad bestämmelse om begränsning av förmåner och antingen regler som behandlar conduit finance strukturer eller en test av det principiella syftet, och uppfylla därmed minimistandarden för förhindrande av missbruk av avtal enligt OECD/G20 BEPS-paketet; de avtalsslutande jurisdiktionerna ska i sådana fall söka finna ömsesidigt tillfredsställande lösning som uppfyller minimistandarden;

b) inte tillämpa stycke 1 (och stycke 4 i fråga om en part som har valt att tillämpa det stycket) på sådana av dess inberäknade skatteavtal, som redan omfattar bestämmelser som förvägrar alla de förmåner som annars skulle beviljas enligt det inberäknade skatteavtalet, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena av ett arrangemang eller en transaktion eller person med anslutning till ett arrangemang eller en transaktion var att komma i åtnjutning av dessa förmåner;

c) inte tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar de i stycke 14 beskrivna bestämmelserna.

16. Utom då den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner tillämpas i fråga om beviljande av förmåner enligt stycke 7 av en eller flera parter i enlighet med ett inberäknat skatteavtal, en part, som enligt stycke 6 väljer att tillämpa den förenklade bestämmelsen om

begränsning av förmåner, får förbehålla sig rätten att denna artikel i sin helhet inte tillämpas beträffande sådana av dess inberäknade skatteavtal i fråga om vilka en eller flera av de andra avtalsslutande jurisdiktionerna har inte valt att tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner. De avtalsslutande jurisdiktionerna ska i sådana fall söka finna en ömsesidigt tillfredsställande lösning som uppfyller minimistandarden för förhindrande av missbruk av avtal enligt OECD/G20 BEPS-paketet.

17. a) Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 15 punkt a ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal, som inte omfattas av den reservation som beskrivs i stycke 15 punkt b, innehåller en bestämmelse som beskrivs i stycke 2, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse i fråga om en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med bestämmelserna av stycke 1 (och om det är tillämpligt, stycke 4). I övriga fall ska stycke 1 (och om det är tillämpligt, stycke 4) ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med stycke 1 (och om det är tillämpligt, stycke 4). En part som ger underrättelse enligt denna punkt, får också inkludera ett uttalande att medan denna part accepterar tillämpningen av stycke 1 endast som tillfällig åtgärd, den ämnar, om det är möjligt, anta en bestämmelse om begränsning av förmåner, som tillägg till eller i stället för stycke 1, genom bilaterala förhandlingar.

b) Varje part som väljer att tillämpa stycke 4 ska underrätta depositarien om sitt val. Stycke 4 tillämpas på ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse.

c) Varje part som väljer att tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner enligt stycke 6 ska underrätta depositarien om sitt val. Utom då sådan part har gjort den reservation som beskrivs i stycke 15 punkt c, sådan underrättelse ska också innehålla förteckningen över sådana av dess inberäknade skatteavtal som omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 14, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse.

d) Varje part som inte väljer att tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner enligt stycke 6 men väljer att tillämpa antingen punkt a eller punkt b av stycke 7 ska underrätta depositarien om sitt val av punkt. Utom då sådan part har gjort den reservation som beskrivs i stycke 15 punkt c, sådan underrättelse ska också innehålla förteckningen över sådana av dess inberäknade skatteavtal som innehåller en bestämmelse som beskrivs i stycke 14, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse,

e) Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse enligt punkt c eller d beträffande en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner. Den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner ska i övriga fall ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner.

Artikel 8 – Transaktioner beträffande överföring av dividend

1. De bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som undantar från skatt dividend som betalas av ett bolag med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion eller begränsar den skattesats med vilken sådan dividend får beskattas, förutsatt att den verklige innehavaren eller mottagaren är ett bolag

med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen som äger, innehar eller kontrollerar mer än en viss andel av kapital, aktier, aktiestock, röstetal eller liknande ägarintressen i det bolag som betalar dividenden, tillämpas endast om de ägarförhållanden som beskrivs i dessa bestämmelser, är uppfyllda över en period av 365 dagar som inkluderar dagen för betalning av dividenden (vid beräkningen av denna period beaktas inte de ändringar i ägande som direkt följer av omstrukturering, såsom fusion eller fission av det bolag som innehar aktierna eller betalar dividenden).

2. Den minimiperiod av innehav som bestäms i stycke 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av en minimiperiod av innehav i de bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som beskrivs i stycke 1.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

a) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

b) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal till den del de bestämmelser, som beskrivs i stycke 1, redan innehåller:

i) en minimiperiod av innehav;

ii) en minimiperiod av innehav som är kortare än 365-dagarsperiod; eller

iii) en minimiperiod av innehav som är längre än 365-dagarsperiod.

4. Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 3 punkt a, ska underrätta depositarien, om alla av dess inberäknade skatteavtal innehåller en bestämmelse, som beskrivs i stycke 1 och som inte omfattas av en reservation, som beskrivs i stycke 3 punkt b, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Stycke 1 tillämpas i fråga om en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse i fråga om denna bestämmelse.

Artikel 9 – Realisationsvinst på grund av överlåtelse av sådana aktier eller intressen i enheter vars värde huvudsakligen härleds från fast egendom

1. De bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som bestämmer att vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar på grund av överlåtelse av aktier eller andra rättigheter i en enhet, får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, förutsatt att dessa aktier eller rättigheter får mer än viss andel av sitt värde av fast egendom som är belägen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion (eller förutsatt att mer än viss andel av enhets egendom består av sådan fast egendom):

a) ska tillämpas, om det relevanta tröskelvärdet är uppfyllt när som helst under de 365 dagar som föregår överlåtelsen; och

b) ska tillämpas på aktier eller jämförbara intressen, liksom intressen i en sammanslutning eller trust (till den del som dessa aktier eller intressen inte redan är omfattade) utöver de aktier eller intressen som bestämmelserna redan omfattar.

2. Den period som bestäms i stycke 1 punkt a, ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av en tidsperiod för att fastställa om det relevanta tröskelvärdet i de bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal, som beskrivs i punkt 1, var uppfyllt.

3. En part får också välja att tillämpa stycke 4 i fråga om dess inberäknade skatteavtal.

4. Vid tillämpningen av ett inberäknat skatteavtal får vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar på grund av överlåtelse av aktier eller jämförbara intressen, liksom intressen i en sammanslutning eller trust, beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, om dessa aktier eller jämförbara intressen när som helst under de 365 dagar som föregår överlåtelsen, fick mer än 50 procent av sitt värde direkt eller indirekt av fast egendom som är belägen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.

5. Stycke 4 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av de bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal, som bestämmer att vinst som person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar på grund av överlåtelse av aktier eller andra rättigheter i en enhet, får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, förutsatt att dessa aktier eller rättigheter får mer än viss andel av sitt värde av fast egendom, som är belägen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion, eller förutsatt att mer än viss andel av enhetens egendom består av sådan fast egendom.

6. En part får förbehålla sig rätten att:

a) stycke 1 inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

b) stycke 1 punkt a inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

c) stycke 1 punkt b inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

d) stycke 1 punkt a inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar en bestämmelse av det slag som beskrivs stycke 1, som innehåller en period för att fastställa om det relevanta tröskelvärdet var uppfyllt;

e) stycke 1 punkt b inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar en bestämmelse av det slag som beskrivs stycke 1, som tillämpas på överlåtelse av intressen andra än aktier;

f) stycke 4 inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar de bestämmelser som beskrivs i stycke 5.

7. Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 6 punkt a, ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 1, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Stycke 1 ska tillämpas i fråga om en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse i fråga om denna bestämmelse.

8. Varje part som väljer att tillämpa stycke 4 ska underrätta depositarien om sitt val. Stycke 4 tillämpas på ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse. I sådant fall tillämpas stycke 1 inte i fråga om detta inberäknade skatteavtal. Beträffande en part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 6 punkt f och har gjort den reservation som beskrivs i stycke 6 punkt a ska en sådan underrättelse också innehålla förteckningen över sådana av dess inberäknade skatteavtal, som omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 5, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse enligt detta stycke eller stycke 7 beträffande en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med bestämmelserna i stycke 4. I övriga fall ska stycke 4 ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med stycke 4.

Artikel 10 – Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i tredje jurisdiktioner

1. I fall då:

a) ett företag av en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande jurisdiktionen och den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen behandlar sådan inkomst som hänförlig till företagets fasta driftställe, som är beläget i tredje jurisdiktion; och

b) inkomst hänförlig till detta fasta driftställe är undantagen från skatt i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen,

ska förmåner av det inberäknade skatteavtalet inte tillämpas på en inkomst för vars del den påförda skatten i den tredje jurisdiktionen är lägre än 60 procent av den skatt som skulle ha påförts i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen i fråga om denna inkomst, om detta fasta driftställe vore beläget i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen. I sådant fall ska den inkomst på vilken bestämmelserna i detta stycke tillämpas, beskattas enligt den interna lagstiftningen i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, utan hinder av övriga bestämmelser i det inberäknade skatteavtalet.

2. Stycke 1 ska inte tillämpas, om den i stycke 1 beskrivna inkomst som förvärfvas från den andra avtalsslutande jurisdiktionen förvärfvas i samband med eller i anslutning till aktivt bedriven näringsverksamhet (med undantag för näringsverksamhet som består i att göra, förvalta eller helt enkelt inneha investeringar för företagets egen räkning, utom då dessa aktiviteter är bank-, försäkrings- eller värdepappersverksamhet som bedrivs av en bank, ett försäkringsföretag eller en registrerad värdepappershandlare, motsvarande) som bedrivs från det fasta driftstället.

3. Om förmåner enligt ett inberäknat skatteavtal förvägras enligt stycke 1 i fråga om en inkomst, som förvärfvas av person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion, den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen kan emellertid bevilja dessa förmåner i fråga om denna inkomst, om denna behöriga myndighet, som svar till begäran av denna person, bestämmer att beviljande av dessa förmåner är berättigat med hänsyn till de orsaker för vilka denna person inte uppfyllde förutsättningarna i styckena 1 och 2. Den behöriga myndighet i den avtalsslutande jurisdiktionen till vilken person med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen enligt föregående mening har lämnat begäran, ska förhandla med den behöriga myndigheten i denna andra avtalsslutande jurisdiktion före begäran godkänns eller avslås.

4. Styckena 1–3 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av de bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som förvägrar eller begränsar förmåner, som annars skulle beviljas sådant företag av en avtalsslutande jurisdiktion, som förvärvar från den andra avtalsslutande jurisdiktionen inkomst, som är hänförlig till företagets fasta driftställe i tredje jurisdiktion.

5. En part får förbehålla sig rätten att:

a) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

b) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar de bestämmelser som beskrivs i stycke 4;

c) denna artikel tillämpas endast på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar de bestämmelser som beskrivs i stycke 4.

6. Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 5 punkt a eller b, ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 4, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse i fråga om en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med bestämmelserna i styckena 1–3. I övriga fall ska styckena 1–3 ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med dessa stycken.

Artikel 11 – Tillämpning av skatteavtal för att begränsa partens rätt att beskatta personer med hemvist i denna part

1. Ett inberäknat skatteavtal berör inte beskattning i en avtalsslutande jurisdiktion av personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, utom i fråga om förmåner som beviljas enligt de bestämmelser i det inberäknade skatteavtalet:

a) som förutsätter att en avtalsslutande jurisdiktion beviljar ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion en korrelativ eller motsvarande justering, som följer en ursprunglig justering som har genomförts av den andra avtalsslutande jurisdiktionen, i enlighet med det inberäknade skatteavtalet, för det skattebelopp som har påförts i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen för inkomsten av företagets fasta driftställe eller för inkomsten av företag med intressegemenskap;

b) som kan påverka hur denna avtalsslutande jurisdiktion beskattar en fysisk person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, om denna person förvärvar inkomst i fråga om arbete som utförs i den andra avtalsslutande jurisdiktionen eller dess politiska underavdelnings, lokala myndighets eller andra motsvarande organs tjänst;

c) som kan påverka hur denna avtalsslutande jurisdiktion beskattar en fysisk person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, om denna person är också studerande, lärling eller affärspraktikant, eller lärare, professor, föreläsare, instruktör, forskare eller forskningsstipendiat som uppfyller villkoren i det inberäknade skatteavtalet;

d) som förutsätter att denna avtalsslutande jurisdiktion ger skatteavräkning eller -befrielse till personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion i fråga om inkomst som den andra avtalsslutande jurisdiktionen får beskatta enligt det inberäknade skatteavtalet (inklusive inkomst som är hänförlig till fast driftställe i denna andra avtalsslutande jurisdiktion i enlighet med det inberäknade skatteavtalet);

e) som skyddar personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion mot viss diskriminerande beskattningspraxis av denna avtalsslutande jurisdiktion;

f) som tillåter personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion begära att den behöriga myndigheten i denna avtalsslutande jurisdiktion eller någondera avtalsslutande jurisdiktionen överväger beskattningsfall som strider mot det inberäknade skatteavtalet;

g) som kan påverka hur denna avtalsslutande jurisdiktion beskattar en fysisk person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion då denna person är medlem av diplomatisk beskickning, regeringsuppdrag eller konsulat av den andra avtalsslutande jurisdiktionen;

h) som föreskriver att pensioner och andra betalningar enligt socialförsäkringslagstiftningen i den andra avtalsslutande jurisdiktionen beskattas endast i denna andra avtalsslutande jurisdiktion;

i) som föreskriver att pensioner och andra liknande betalningar, livräntor, underhållsbidrag eller andra underhållsbetalningar som härrör från den andra avtalsslutande jurisdiktionen, beskattas endast i denna andra avtalsslutande jurisdiktion; eller

j) som annars särskilt begränsar en avtalsslutande jurisdiktions rätt att beskatta personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion eller som särskilt föreskriver att endast den avtalsslutande jurisdiktion från vilken inkomst härrör, har rätt att beskatta denna inkomst.

2. Stycke 1 tillämpas i stället för eller i avsaknad av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som anger att det inberäknade skatteavtalet skulle inte beröra beskattning i en avtalsslutande jurisdiktion av personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

a) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

b) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar den bestämmelse som beskrivs i stycke 2.

4. Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 3 punkt a eller b, ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal innehåller en bestämmelse som beskrivs i stycke 2, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse i fråga om en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med bestämmelserna i stycke 1. I övriga fall ska stycke 1 ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med stycke 1.

Del IV.

Undvikande av status av fast driftställe

Artikel 12 – Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom kommissionärarrangemang och liknande strategier

1. Utan hinder av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som definierar uttrycket "fast driftställe" och om inte stycke 2 föranleder annat, om person är verksam i en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal för ett företag, och då regelmässigt sluter avtal i företagets namn eller regelmässigt är i huvudroll som leder till ingående av avtal som ingår rutinmässigt utan att företaget väsentligt ändrar dem, och dessa avtal:

a) är i företagets namn; eller

b) berör överföring av ägande av sådan egendom, eller beviljande av rätten att nyttja sådan egendom, som innehas av detta företag eller som detta företag har rätt att nyttja; eller

c) berör tillhandahållande av tjänster av detta företag,

anses detta företag ha fast driftställe i denna avtalsslutande jurisdiktion i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget, utom då denna verksamhet, om den bedrivs av företaget från en stadigvarande plats för affärsverksamhet som är belägen i denna avtalsslutande jurisdiktion, inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt den definition av fast driftställe som ingår i det inberäknade skatteavtalet (såsom det kan vara ändrat genom denna konvention).

Stycke 1 ska inte tillämpas, om den person som är verksam i en avtalsslutande jurisdiktion av ett inberäknat skatteavtal för ett företag i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, bedriver i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen affärsverksamhet som oberoende representant och är verksam för företaget inom ramen för denna sedvanliga affärsverksamhet. Om emellertid en person bedriver verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande för ett eller flera företag med vilka han är närstående person, denna person anses inte vara en oberoende representant i den betydelse som avses i detta stycke, i fråga om något sådant företag.

3. a) Stycke 1 ska tillämpas i stället för de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som beskriver de förhållanden under vilka ett företag anses ha fast driftställe i en avtalsslutande jurisdiktion (eller en person anses vara fast driftställe i en avtalsslutande jurisdiktion) i fråga om en verksamhet som en person, annan än en oberoende representant, bedriver för företaget, men endast till den del sådana bestämmelser behandlar den situation i vilken denna person i denna avtalsslutande jurisdiktion har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn.

b) Stycke 2 ska tillämpas i stället för de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som bestämmer att företag inte anses ha fast driftställe i en avtalsslutande jurisdiktion i fråga om en verksamhet, som en oberoende representant bedriver för företaget.

4. En part får förbehålla sig rätten att denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal.

5. Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 4, ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 3 punkt a, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Stycke 1 ska tillämpas i fråga om en bestämmelse i ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat sådant meddelande i fråga om den bestämmelsen.

6. Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 4 punkt, ska meddela depositarien om alla dess inberäknade skatteavtal omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 3 punkt b, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Stycke 2 ska tillämpas i fråga om en bestämmelse i ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse i fråga om denna bestämmelse.

Artikel 13 – Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom särskilda undantag som berör verksamheten

1. En part kan välja att tillämpa stycke 2 (Alternativ A) eller stycke 3 (Alternativ B) eller välja att tillämpa inget av dessa alternativ.

Alternativ A

2. Utan hinder av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som definierar uttrycket "fast driftställe", ska uttrycket "fast driftställe" anses inte omfatta:

a) de verksamheter som särskilt förtecknas i ett inberäknat skatteavtal (före ändring genom denna konvention) som verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe, oavsett om detta undantag från status av fast driftställe beror på verksamhetens förberedande eller biträdande art eller inte;

b) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva sådan verksamhet som inte beskrivs i punkt a;

c) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a och b,

förutsatt att denna verksamhet eller, i fråga om punkt c, hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet, är av förberedande eller biträdande art.

Alternativ B

3. Utan hinder av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som definierar uttrycket "fast driftställe", ska uttrycket "fast driftställe" anses inte omfatta:

a) de verksamheter som särskilt förtecknas i ett inberäknat skatteavtal (före ändring genom denna konvention) som verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe, oavsett om detta undantag från status av fast driftställe beror på verksamhetens förberedande eller biträdande art eller inte, utom till den del som den relevanta bestämmelsen i ett inberäknat skatteavtal särskilt bestämmer att en särskild verksamhet ska anses inte utgöra fast driftställe, förutsatt att verksamheten är av förberedande eller biträdande art;

b) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva en verksamhet som inte beskrivs i punkt a, förutsatt att denna verksamhet är av förberedande eller biträdande art;

c) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a och b, förutsatt att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination, är av förberedande eller biträdande art.

4. En bestämmelse i ett inberäknat skatteavtal (såsom det kan vara ändrat genom styckena 2 eller 3) som förtecknar särskilda verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe, ska inte tillämpas på en stadigvarande plats för affärsverksamhet som används eller upprätthålls av ett företag, om samma företag eller närstående företag bedriver affärsverksamhet på samma plats eller på annan plats i samma avtalsslutande jurisdiktion och;

a) denna plats eller annan plats utgör fast driftställe för företaget eller närstående företaget enligt de bestämmelser av ett inberäknat skatteavtal som definierar fast driftställe; eller

b) hela den verksamhet som grundar sig på denna kombination av verksamhet, som bedrivs av dessa två företag på samma plats eller av samma företag eller närstående företag på två platser, är av förberedande eller biträdande art;

förutsatt att den affärsverksamhet som bedrivs av två företag på samma plats eller av samma företag eller närstående företag på två platser utgör komplementära funktioner, som är part av en enhetlig affärsverksamhet.

5. a) Styckena 2 eller 3 ska tillämpas i stället för relevanta delar av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som förtecknar särskilda verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe, även om verksamheten bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet (eller i stället för de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som verkar på motsvarande sätt).

b) Stycke 4 ska tillämpas på de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal (såsom de kan vara ändrade genom styckena 2 eller 3) som förtecknar särskilda verksamheter som inte anses utgöra

fast driftställe, även om verksamheten bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet (eller de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som verkar på motsvarande sätt).

6. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;
- b) stycke 2 inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som uttryckligen anger att en förteckning över särskilda verksamheter ska anses inte utgöra fast driftställe endast om verksamheten är av förberedande eller biträdande art;
- c) stycke 4 inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal.

7. Varje part som väljer att tillämpa ett alternativ enligt stycke 1, ska underrätta depositarien om sitt val av alternativ. Sådan underrättelse ska också omfatta den förteckning över sådana av dess inberäknade skatteavtal som innehåller en bestämmelse som beskrivs i stycke 5 punkt a, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Ett alternativ ska tillämpas i fråga om en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har valt att tillämpa samma alternativ och har gett sådan underrättelse i fråga om denna bestämmelse.

8. Varje part som inte har gjort den reservation, som beskrivs i stycke 6 punkt a eller c, och som inte väljer att tillämpa ett alternativ enligt stycke 1, ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal omfattar en bestämmelse, som beskrivs i stycke 5 punkt b, samt artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Stycke 4 tillämpas i fråga om en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse i fråga om denna bestämmelse enligt detta stycke eller stycke 7.

Artikel 14 – Uppdelning av kontrakt

1. Endast i syfte att avgöra, om den period (eller de perioder) som anges i sådan bestämmelse i ett inberäknat skatteavtal, som föreskriver en tidsperiod (eller tidsperioder), efter vars utgång särskilda projekt eller verksamheter ska utgöra fast driftställe, har blivit överskriden:

a) om ett företag i en avtalsslutande jurisdiktion bedriver verksamhet i den andra avtalsslutande jurisdiktionen på en plats som utgör plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet eller annan särskild verksamhet som identifieras i den relevanta bestämmelsen i det inberäknade skatteavtalet, eller bedriver övervaknings- eller konsultationsverksamhet i samband med sådan plats, i fråga om sådan bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal som hänvisar till sådana verksamheter, och dessa verksamheter bedrivs under en eller flera tidsperioder som sammanlagt överstiger 30 dagar utan att överstiga den tidsperiod eller de tidsperioder som anges i den relevanta bestämmelsen i det inberäknade skatteavtalet; och

b) om sammanhängande verksamheter bedrivs i denna andra avtalsslutande jurisdiktion på (eller om den relevanta bestämmelsen av det inberäknade skatteavtalet tillämpas på övervaknings- eller konsultationsverksamhet, i samband med) samma plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet eller annan plats som identifieras i den relevanta bestämmelsen i det inberäknade skatteavtalet, under olika tidsperioder, av vilka var och en överstiger 30 dagar, av ett eller flera det förstnämnda företaget närstående företag,

ska dessa olika tidsperioder läggas till den sammanlagda tidsperioden under vilken det förstnämnda företaget har bedrivit verksamheten på denna plats för byggnads-, anläggnings- eller

installationsverksamhet, eller annan plats som identifieras i den relevanta bestämmelsen i det inberäknade skatteavtalet.

2. Stycke 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal till den del de behandlar uppdelning av kontrakt i många parter för att undvika tillämpningen av en tidsperiod eller tidsperioder som berör förekomsten av fast driftställe i fråga om särskilda i stycke 1 beskrivna projekt eller verksamheter.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

a) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal;

b) denna artikel i sin helhet inte tillämpas i fråga om de bestämmelser i dess inberäknade skatteavtal som hänför sig till utforskande eller utnyttjande av naturresurser.

4. Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 3 punkt a, ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal innehåller en i stycke 2 beskriven bestämmelse som inte omfattas av en reservation enligt stycke 3 punkt b, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse i fråga om en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ersätts med bestämmelserna av stycke 1 till den del som bestäms i stycke 2. I övriga fall ska stycke 1 ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med stycke 1.

Artikel 15 – Definition av ett företag närstående person

1. Vid tillämpningen av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som ändras genom artikel 12 (Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom kommissionärarrangemang och liknande strategier) stycke 2, artikel 13 (Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom särskilda undantag som berör verksamheten) stycke 4 eller artikel 14 (Uppdelning av kontrakt) stycke 1, person är ett företag närstående person, om på grund av alla relevanta fakta och förhållanden den ena kontrollerar den andra eller de båda kontrolleras av samma personer eller företag. En person anses under alla omständigheter vara ett företag närstående person, om den ena direkt eller indirekt innehar mera än 50 procent av det nyttobringande intresset i den andra (eller i fråga om ett bolag, minst 50 procent av sammanlagda röstetalet eller värdet av aktierna i bolaget) eller om annan person direkt eller indirekt innehar mera än 50 procent av det nyttobringande intresset (eller i fråga om ett bolag, minst 50 procent av sammanlagda röstetalet eller värdet av aktierna i bolaget) i personen och företaget.

2. En part som har gjort reservationer som beskrivs i artikel 12 (Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom kommissionärarrangemang och liknande strategier) stycke 4, artikel 13 (Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom särskilda undantag som berör verksamheten) stycke 6 och artikel 14 (Uppdelning av kontrakt) stycke 3, får förbehålla sig rätten att denna artikel i sin helhet inte tillämpas på de inberäknade skatteavtal på vilka dessa reservationer tillämpas.

Del V.

FÖRBÄTTRING AV TVISTELÖSNING

Artikel 16 – Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet, kan denna person, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande jurisdiktioners interna rättsordning, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna. Saken skall läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga för första gången fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka avgöra saken genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen i syfte att undvika beskattning som strider mot det inberäknade skatteavtalet. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av det inberäknade skatteavtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte regleras i det inberäknade skatteavtalet.

4. a) i) Stycke 1 första meningen ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal (eller dess delar) som bestämmer att om en person anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet, kan denna person, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande jurisdiktioners interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där denna person har hemvist, inklusive de bestämmelser enligt vilka saken kan läggas fram för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där han är medborgare, om den framlagda saken omfattas av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som berör förbud mot diskriminering på grund av medborgarskap;

ii) Stycke 1 andra meningen ska tillämpas i stället för de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som bestämmer att en sak som avses i stycke 1 första meningen ska läggas fram inom en särskild tidsperiod som är kortare än tre år från den tidpunkt då personen i fråga för första gången fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet, eller om ett inberäknat skatteavtal inte innehåller en bestämmelse, som beskriver den tidsperiod inom vilken en sak ska framläggas.

b) i) Stycke 2 första meningen ska tillämpas i stället för de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som bestämmer att om den behöriga myndighet för vilken saken läggs fram av den person som avses i stycke 1, finner invändningen grundad men kan inte själv få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka avgöra saken genom ömsesidig

överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen i syfte att undvika beskattning som strider mot det inberäknade skatteavtalet;

ii) Stycke 2 andra meningen ska tillämpas i avsaknad av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som bestämmer att överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning.

c) i) Stycke 3 första meningen ska tillämpas i avsaknad av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som bestämmer att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av det inberäknade skatteavtalet.

ii) Stycke 3 andra meningen ska tillämpas i avsaknad av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som bestämmer att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte regleras i det inberäknade skatteavtalet.

5. En part får förbehålla sig rätten att:

a) stycke 1 första meningen inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal därför att den har för avsikt att uppfylla minimistandarden för förbättring av tvistelösning enligt OECD/G20 BEPS-paketet genom att säkerställa att enligt vart och ett av dess inberäknade skatteavtal (annat än inberäknat skatteavtal som tillåter personen lägga fram saken för den behöriga myndigheten i någondera avtalsslutande jurisdiktionen), då en person anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet, han kan, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande jurisdiktioners interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där han har hemvist, eller för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där han är medborgare om den framlagda saken omfattas av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som gäller förbud mot diskriminering på grund av medborgarskap; och den behöriga myndigheten i denna avtalsslutande jurisdiktion genomför ett bilateralt notifikations- eller konsultationsprocess med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, för de saker i vilka den behöriga myndighet för vilken en sak av förfarandet vid ömsesidig överenskommelse har lagts fram, inte finner skattebetalares invändning grundad;

b) stycke 1 andra meningen inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som inte föreskriver att en sak som avses i stycke 1 första meningen ska läggas fram inom en särskild tidsperiod därför att den har för avsikt att uppfylla minimistandarden för förbättring av tvistelösning enligt OECD/G20 BEPS-paketet genom att säkerställa att vid tillämpningen av alla sådana inberäknade skatteavtal, den skattebetalare som avses i stycke 1 tillåts lägga fram saken inom en tidsperiod som är minst tre år från den tidpunkt då skattebetalaren för första gången fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet;

c) stycke 2 andra meningen inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal därför att vid tillämpningen av alla av dess inberäknade skatteavtal:

i) överenskommelse som träffats genom förfarandet vid ömsesidig överenskommelse ska genomföras utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning; eller

ii) den har för avsikt att uppfylla minimistandarden för förbättring av tvistelösning enligt OECD/G20 BEPS-paketet genom att godkänna i dess bilaterala avtalsförhandlingar, en avtalsbestämmelse som bestämmer att:

A) de avtalsslutande jurisdiktionerna inte ska justera inkomst som är hänförlig till fast driftställe av ett företag av någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna efter en period, som överenskommas mellan båda avtalsslutande jurisdiktionerna, från utgången av det skatteår då inkomsten skulle ha varit hänförlig till fasta driftstället (denna bestämmelse tillämpas inte i fall av bedrägeri, avsiktlig underlägenhet eller oaktsamhet); och

B) de avtalsslutande jurisdiktionerna inte ska inräkna i inkomsten för ett företag, och i överensstämmelse därmed beskatta, inkomst som skulle ha tillkommit företaget men som på grund av de förhållanden som avses i sådan bestämmelse av det inberäknade skatteavtalet som berör företag i intressegemenskap, inte har tillkommit företaget på detta sätt, efter sådan period som överenskommas mellan båda avtalsslutande jurisdiktionerna, från utgången av det skatteår då inkomsten skulle ha tillkommit företaget (denna bestämmelse tillämpas inte i fall av bedrägeri, avsiktlig underlägenhet eller oaktsamhet).

6. a) Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 5 punkt a ska underrätta depositarien, om vart och ett av dess inberäknade skatteavtal omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 4 punkt a klausul i), och om så är fallet, artikel- och styckenummer av varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse beträffande en bestämmelse i ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med stycke 1 första meningen. I övriga fall ska stycke 1 första meningen ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med denna mening.

b) Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 5 punkt b ska underrätta depositarien:

i) den förteckning över dess inberäknade skatteavtal som innehåller en bestämmelse som föreskriver att en sak, som avses i stycke 1 första meningen, ska läggas fram inom en särskild tidsperiod som är kortare än tre år från den tidpunkt då personen i fråga för första gången fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet, samt artikel- och styckenummer av varje sådan bestämmelse; en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal ska ersättas med stycke 1 andra meningen, om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse beträffande denna bestämmelse; i övriga fall ska stycke 1 andra meningen klausul ii) ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med stycke 1 andra meningen;

ii) den förteckning över av dess inberäknade skatteavtal som omfattar en bestämmelse som föreskriver att en sak som avses i stycke 1 första meningen ska läggas fram inom en särskild tidsperiod som är minst tre år från den tidpunkt då personen i fråga för första gången fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet, samt artikel- och styckenummer av varje sådan bestämmelse; stycke 1 andra meningen ska inte tillämpas på ett inberäknat skatteavtal om någon avtalsslutande jurisdiktion har gett sådan underrättelse beträffande detta inberäknade skatteavtal.

c) Varje part ska underrätta depositarien:

i) den förteckning över dess inberäknade skatteavtal som inte omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 4 punkt b klausul i); stycke 2 första meningen ska tillämpas på ett inberäknat

skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse beträffande detta inberäknade skatteavtal;

ii) i fråga om en part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 5 punkt c, förteckning över sådana av dess inberäknade skatteavtal som inte omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 4 punkt b klausul ii); stycke 2 andra meningen ska tillämpas på ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse beträffande detta inberäknade skatteavtal;

d) Varje part ska underrätta depositarien:

i) förteckning över sådana av dess inberäknade skatteavtal som inte omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 4 punkt c klausul i); stycke 3 första meningen ska tillämpas på ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse beträffande detta inberäknade skatteavtal;

ii) förteckning över sådana av dess inberäknade skatteavtal som inte omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 4 punkt c klausul ii); stycke 3 andra meningen ska tillämpas på ett inberäknat skatteavtal endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse beträffande detta inberäknade skatteavtal.

Artikel 17 – Motsvarande justeringar

1. I fall då en avtalsslutande jurisdiktion i inkomsten för ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande jurisdiktionen beskattats i denna andra avtalsslutande jurisdiktion, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra avtalsslutande jurisdiktion genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten där. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i det inberäknade avtalet och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna överlägger vid behov med varandra.

2. Stycke 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av en bestämmelse som förutsätter att en avtalsslutande jurisdiktion vederbörligt justerar det skattebelopp som påförts för inkomsten av ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion, om den andra avtalsslutande jurisdiktionen i inkomst av ett företag i denna andra avtalsslutande jurisdiktion inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – denna inkomst, samt den sålunda inräknade inkomsten är inkomst som skulle ha tillkommit företaget i denna andra avtalsslutande jurisdiktion, om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

a) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på sådana av dess inberäknade skatteavtal som redan omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 2;

b) denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal därför att om dess inberäknade skatteavtal inte innehåller en bestämmelse som avses i stycke 2 i:

i) den ska genomföra den vederbörliga justering som avses i stycke 1; eller

ii) dess behöriga myndighet ska söka avgöra saken enligt de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som gäller förfarandet vid ömsesidigt överenskommande;

c) i fråga om en part som inte har gjort den reservation som beskrivs i artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) stycke 5 punkt c klausul ii), denna artikel i sin helhet inte tillämpas på dess inberäknade skatteavtal därför att den i dess bilaterala avtalsförhandlingar kommer att godkänna en avtalsbestämmelse av det slag som ingår i stycke 1, förutsatt att de avtalsslutande jurisdiktionerna har kunnat komma överens om denna bestämmelse och de bestämmelser som beskrivs i artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) stycke 5 punkt c klausul ii).

4. Varje part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 3 ska meddela depositarien om alla dess inberäknade skatteavtal omfattar en bestämmelse som beskrivs i stycke 2, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat sådant meddelande beträffande en bestämmelse i ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med bestämmelserna i stycke 1. I övriga fall ska stycke 1 ersätta bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal endast till den del de är oförenliga med stycke 1.

DEL VI.

SKILJEFÖRFARANDE

Artikel 18 – Beslut om tillämpning av part VI

En part får välja att tillämpa denna del i fråga om dess inberäknade skatteavtal och den ska underrätta depositarien därom. Denna del ska tillämpas i fråga om två avtalsslutande jurisdiktioner beträffande ett inberäknat skatteavtal endast om båda avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse.

Artikel 19 – Obligatoriskt bindande skiljeförfarande

1. I fall då:

a) enligt en bestämmelse av ett inberäknat skatteavtal (såsom det kan vara ändrat genom stycke 1 av artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse)) som bestämmer att en person kan lägga fram saken för en behörig myndighet i en avtalsslutande jurisdiktion, om han anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i dess inberäknade skatteavtal (såsom det kan vara ändrat genom denna konvention), en person har lagt fram en sak för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion därför att en eller båda avtalsslutande jurisdiktioner vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet (såsom det kan vara ändrat genom denna konvention); och

b) de behöriga myndigheterna kan inte träffa överenskommelse för att lösa saken enligt en bestämmelse i ett inberäknat skatteavtal (såsom det kan vara ändrat genom artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) stycke 2) som föreskriver att den behöriga myndigheten ska söka avgöra saken genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen inom en period av två år som börjar den begynnelsedag som avses i stycke 8 eller 9, enligt fallet (utom då före utgången av denna tidsperiod de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna har enats om en olik tidsperiod i fråga om denna sak och har underrättat den person som har lagt fram saken om sådan överenskommelse),

alla olösta frågor som härrör från saken ska, om personen skriftlig begär om det, hänskjutas till skiljeförfarande på det sätt som beskrivs i denna del, i enlighet med sådana regler eller procedurer om vilka de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommit överens enligt bestämmelserna i stycke 10.

2. Om den behöriga myndigheten har uppskjutit det förfarande vid ömsesidig överenskommelse som avses i stycke 1 därför att en sak beträffande en eller flera samma frågor är anhängig i domstol eller administrativ domstol, den tidsperiod som bestäms i stycke 1 punkt b sluter att förflyta tills antingen ett slutligt beslut har meddelats av domstolen eller administrativa domstolen eller saken har uppskjutits eller återkallats. Om en person som har lagt fram saken och behörig myndighet har kommit överens om att uppskjuta förfarandet vid ömsesidig överenskommelse, den period som bestäms i stycke 1 punkt b upphör att förflyta tills uppskov har återkallats.

3. Om båda behöriga myndigheterna är eniga om att en person, som direkt berörs av saken, inte har i tid lämnat väsentliga tilläggsuppgifter som någon behörig myndighet har begärt efter början av den period som bestäms i stycke 1 punkt b, den period som bestäms i stycke 1 punkt b ska förlängas med en tid som är lika lång som den period som börjar den dag före vilken uppgifter begärdes och sluter den dag då de lämnades.

4. a) Skiljedomen beträffande de frågor som har hänskjutits till skiljeförfarande ska genomföras genom ömsesidig överenskommelse som berör den sak som avses i stycke 1. Skiljedomen är slutlig.

b) Skiljedomen ska vara bindande för båda avtalsslutande jurisdiktionerna, utom i följande fall:

i) om en person som direkt berörs av saken inte godkänner den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen. De behöriga myndigheterna ska i sådant fall inte längre överlägga saken. Den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen i saken ska anses blivit förkastat av en person som direkt berörs av saken om en person som direkt berörs av saken, inte inom 60 dagar efter dagen då ett meddelande beträffande den ömsesidiga överenskommelsen sänds till personen, återkallar alla frågor, som har lösts i den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen, från en domstol eller administrativ domstol eller annars avsluter förfarandet vid en domstol eller administrativ domstol i fråga om sådana frågor på ett sätt som överensstämmer med denna ömsesidiga överenskommelse.

ii) om ett slutligt beslut av domstolarna i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna fastslår att skiljedomen är ogiltig. I sådant fall ska begäran om skiljeförfarande enligt stycke 1 inte anses ha blivit lämnat och skiljeförfarandeprocessen ska inte anses ha skett (utom vid tillämpningen av artiklarna 21 (Sekretessen beträffande skiljeförfarande) och 25 (Skiljeförfarandets kostnader). I sådant fall kan en ny begäran om skiljeförfarande inlämnas, utom då de behöriga myndigheterna är eniga om att en ny begäran inte ska tillåtas.

iii) om en person som direkt berörs av saken fortsätter i någon domstol eller administrativ domstol rättstvisten beträffande frågor som har lösts i den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen.

5. Den behöriga myndighet som mottog den ursprungliga begäran om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse, såsom det beskrivs i stycke 1 punkt a, ska inom två kalendermånader från dess mottagande:

- a) sända till den person som har lagt fram saken meddelande att den har mottagit begäran; och
- b) sända underrättelse om denna begäran, med en kopia av begäran, till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

6. En behörig myndighet ska inom tre kalendermånader efter att ha mottagit begäran om förfarande vid ömsesidig överenskommelse (eller dess kopia av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen) antingen:

- a) meddela den person som har lagt fram saken att den har mottagit de uppgifter som är nödvändiga för att överlägga sakens innehåll; eller
- b) be av denna person om tilläggsuppgifter i detta syfte.

7. Om en eller båda behöriga myndigheterna har enligt stycke 6 punkt b begärt den person, som har lagt fram saken, tilläggsuppgifter som är nödvändiga för att kunna överlägga sakens innehåll, den behöriga myndigheten som begärde tilläggsuppgifter, ska inom tre kalendermånader efter att ha mottagit tilläggsuppgifterna, meddela denna person och den andra behöriga myndigheten antingen:

- a) att den har mottagit de begärda tilläggsuppgifterna; eller
- b) några av de begärda tilläggsuppgifterna ännu fattas.

8. Om ingen behörig myndighet har begärt tilläggsuppgifterna enligt stycke 6 punkt b, den begynnelse dag som avses i stycke 1 ska vara den tidigare av:

- a) den dag då båda behöriga myndigheterna har meddelat den person som har lagt fram saken enligt stycke 6 punkt a; och
- b) den dag som är tre kalendermånader efter det att den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen har underrättats enligt stycke 5 punkt b.

9. Om tilläggsuppgifter har begärts enligt stycke 6 punkt b, den begynnelse dag som avses i stycke 1 ska vara den tidigare av:

- a) den senaste dag då de behöriga myndigheter som har begärt tilläggsuppgifter, har underrättat den person som har lagt fram saken och den andra behöriga myndigheten enligt stycke 7 punkt a; och
- b) den dag som är tre kalendermånader efter det att båda behöriga myndigheterna har mottagit alla uppgifter som någon behörig myndighet har begärt av den person som har lagt fram saken.

Om emellertid en eller båda behöriga myndigheterna sänder den underrättelse som avses i stycke 7 punkt b, sådan underrättelse ska behandlas som begäran om tilläggsuppgifter enligt stycke 6 punkt b.

10. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna skall genom ömsesidig överenskommelse (enligt den artikel i det relevanta inberäknade skatteavtalet som gäller processen av ömsesidig överenskommelse) enas om tillämpningssättet av bestämmelserna i denna del, inklusive de minimiuppgifter som är nödvändiga för att varje behörig myndighet kan överlägga sakens innehåll. Sådan överenskommelse ska träffas före den dag då de olösta frågorna i en sak först kan framläggas för skiljeförfarande och den kan ändras periodvis därefter.

11. Vid tillämpningen av denna artikel på dess inberäknade skatteavtal kan en part förbehålla sig rätten att ersätta den period av två år, som nämns i stycke 1 punkt b, med en period av tre år.

12. Utan hinder av övriga bestämmelserna i denna artikel får en part förbehålla sig rätten att tillämpa följande regler i fråga om dess inberäknade skatteavtal:

a) alla olösta frågor som härrör från ett fall av förfarande vid ömsesidig överenskommelse, som annars är inom tillämpningsområdet av den process av skiljeförfarande som bestäms i denna konvention, ska inte hänskjutas till skiljeförfarande, om ett beslut i denna fråga har redan meddelats av domstol eller administrativ domstol i någon avtalsslutande jurisdiktion;

b) skiljeförfarandet ska avslutas, om vid någon tid efter begäran om skiljeförfarande har gjorts och innan skiljenämnden har meddelat sitt beslut till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna, ett beslut om denna fråga meddelas av domstol eller administrativ domstol i någon avtalsslutande jurisdiktion.

Artikel 20 – Utnämning av skiljemän

1. Utom då de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om olika regler, styckena 2–4 ska tillämpas i fråga om denna del.

2. Följande regler ska reglera utnämningen av medlemmar av skiljenämnden:

a) Skiljenämnden ska bestå av tre medlemmar som är fysiska personer och har sakkunskap och erfarenhet i frågor av internationella skatteärenden.

b) Varje behörig myndighet ska utse en medlem till skiljenämnden inom 60 dagar från dagen av begäran om skiljeförfarande enligt artikel 19 (Obligatorisk bindande skiljeförfarande) stycke 1. De på detta sätt utsedda två medlemmar ska inom 60 dagar från det sista utseendet utse tredje medlem som ska verka som skiljenämndens ordförande. Ordförandet ska inte vara medborgare eller ha hemvist i någon avtalsslutande jurisdiktion.

c) Varje medlem som utsetts till skiljenämnden ska vara opartisk och oberoende av de avtalsslutande jurisdiktionernas behöriga myndigheter, skatteförvaltningar och finansministerier och alla de personer som direkt berörs av fallet (och deras rådgivare) vid tiden för godkännande av utseendet, upprätthålla deras opartiskhet och oberoende under hela processen, och undvika för en skälig tidsperiod efter den allt sådant handlande, som kan skada intrycket av opartiskhet och oberoende av skiljemän i fråga om processen.

3. Om den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion inte utser en medlem till skiljenämnden på det sätt och inom de tidsperioder som specificeras i stycke 2 eller om vilka de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna har avtalat, en medlem ska utses på denna behöriga myndighets vägnar av den funktionär med högsta grad i Centre for Tax Policy and Administration av OECD som är inte medborgare i någon avtalsslutande jurisdiktion.

4. Om skiljenämndens två ursprungliga medlemmar inte utser ordförande på det sätt och inom de tidsperioder som specificeras i stycke 2 eller om vilka de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna har avtalat, ordförande ska utses av den funktionär med högsta grad i Centre for Tax Policy and Administration av OECD som är inte medborgare i någon avtalsslutande jurisdiktion.

Artikel 21 – Sekretessen beträffande skiljeförfarande

1. Endast vid tillämpningen av de bestämmelser i denna del och de bestämmelser i det relevanta inberäknade skatteavtalet och de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning som berör utbyte av upplysningar, sekretess och administrativ handräckning, ska medlemmar av skiljenämnden och personal av högst tre per medlem (och blivande skiljemän endast till den del som är nödvändigt för att verifiera deras förmåga att uppfylla de krav som berör skiljemännen) anses vara personer eller myndigheter för vilka upplysningar kan yppas. Upplysningar som skiljenämnden eller blivande skiljemän har mottagit och upplysningar som de behöriga myndigheterna har mottagit av skiljenämnden ska anses vara upplysningar som utbyts i enlighet med de bestämmelser i det inberäknade skatteavtalet som berör utbyte av upplysningar och handräckning.

2. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska tillse att skiljenämndens medlemmar och deras personal skriftligt, innan deras uppdrag påbörjas, går med på att behandla alla upplysningar som berör skiljeförfarandet i enlighet med de förpliktelser som berör sekretess och hemlighållande och som beskrivs i de bestämmelser i det inberäknade skatteavtalet som berör utbyte av upplysningar och handräckning och i enlighet med de avtalsslutande jurisdiktionernas tillämpliga lagar.

Artikel 22 – Lösning av en sak före skiljeförfarandets slut

Vid tillämpningen av denna del och de bestämmelser i det relevanta inberäknade skatteavtalet som föreskriver lösning av saker genom ömsesidig överenskommelse, ska förfarandet vid ömsesidig överenskommelse samt skiljeförfarandet i fråga om en sak avslutas om vid någon tid efter en begäran om skiljeförfarande har lagts fram och före skiljenämnden har gett sitt beslut till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna:

- a) de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna har träffat ömsesidig överenskommelse för att lösa saken; eller
- b) den person som har lagt fram saken återkallar begäran om skiljeförfarande eller förfarande vid ömsesidig överenskommelse.

Artikel 23 – Skiljeförfarandets typ

1. Utom då de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ömsesidigt enas om olika regler, följande regler ska tillämpas i fråga om skiljeförfarande enligt denna del:

- a) Då en sak har lagts fram för skiljeförfarandet den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande jurisdiktion ska lägga fram för skiljenämnden, senast den dag som bestämts, beslutsförslag som behandlar alla olösta frågor i saken (med beaktande av alla överenskommelser som tidigare träffats i saken mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna). Beslutsförslag ska begränsas till föreställande av särskilda penningsbelopp (till exempel inkomst eller kostnad) eller om så preciseras, den maximiskattesats som har använts enligt det inberäknade skatteavtalet, för varje justering eller liknande fråga i saken. Om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna inte har träffat överenskommelse i en fråga som berör förutsättningarna för tillämpningen av en bestämmelse i det relevanta inbegripna skatteavtalet, (härefter en "tröskelfråga"), såsom om en fysisk persons hemvist eller förekomsten av fast

driftställe, de behöriga myndigheterna kan lägga fram alternativa beslutsförslag beträffande frågor vars lösning beror på beslut i sådana tröskelfrågor.

b) Den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande jurisdiktion kan också lägga fram dokument som innehåller dess ståndpunkter för att överläggas av skiljenämnden. Varje behörig myndighet som lägger fram ett beslutsförslag eller ett dokument med dess ståndpunkter, ska ge en kopia till den andra behöriga myndigheten före den dag då beslutsförslaget eller dokumentet med dess ståndpunkter borde lämnas. Varje behörig myndighet får också lägga fram skiljenämnden, senast den dag som bestämts, ett svar till det beslutsförslag eller dokument med ståndpunkter som har lämnats av den andra behöriga myndigheten. En kopia av alla svar ska ges till den andra behöriga myndigheten senast på dagen då svaret borde ha getts.

c) Skiljenämnden ska välja som sitt beslut ett av de beslutsförslag för saken som har lagts fram av de behöriga myndigheterna beträffande varje fråga och alla tröskelfrågor, och det ska inte omfatta någon grund eller andra förklaringar av beslutet. Skiljedomen godkänns med enkel majoritet av medlemmarna i skiljenämnden. Skiljenämnden ska avge sitt beslut skriftligt till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna. Skiljedomen har inte prejudicerande värde.

2. Vid tillämpningen av denna artikel på en parts inberäknade skatteavtal, får parten förbehålla sig rätten att inte tillämpa stycke 1 på dess inberäknade skatteavtal. I sådant fall, utom då de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna träffar ömsesidig överenskommelse om olika regler, ska följande regler tillämpas på skiljeförfarande:

a) Då en sak har lagts fram för skiljeförfarande, den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande jurisdiktion ska utan fördröjning lämna till alla medlemmar i skiljenämnden alla de upplysningar som kan vara nödvändiga för skiljedomen. Om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna inte kommer överens om något annat, ska upplysningar som var inte tillgängliga före begäran om skiljeförfarande mottogs av dem båda, inte tas hänsyn till i fråga om beslutet.

b) Skiljenämnden ska fatta beslut om frågor som har lagts fram för skiljeförfarandet, enligt de tillämpliga bestämmelserna i det inberäknade skatteavtalet och om dessa bestämmelser inte föranleder annat, bestämmelserna i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagar. Medlemmarna i skiljenämnden ska också ta hänsyn till andra källor som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kan genom ömsesidig överenskommelse identifiera.

c) Skiljedomen ska lämnas till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna skriftligt och den ska nämna de rättskällor som har åberopats och de grunder som ledde till dess resultat. Skiljedomen godkänns med enkel majoritet av medlemmarna i skiljenämnden. Skiljedomen har inte prejudicerande värde.

3. En part som inte har gjort den reservation som beskrivs i stycke 2, får förbehålla sig rätten att inte tillämpa de föregående bestämmelserna i denna artikel i fråga om dess inberäknade skatteavtal med de parter som har gjort sådan reservation. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna av varje sådant inberäknat skatteavtal ska i detta fall söka träffa överenskommelse om det slag av skiljeförfarande som tillämpas på detta inberäknade skatteavtal. Artikel 19 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande) ska inte tillämpas i fråga om sådant inberäknat skatteavtal, innan sådan överenskommelse har träffats.

4. En part får också välja att tillämpa stycke 5 i fråga om dess inberäknade skatteavtal och den ska meddela depositarien härom. Stycke 5 ska tillämpas i fråga om två avtalsslutande jurisdiktioner

beträffande ett inberäknat skatteavtal om båda avtalsslutande jurisdiktionerna har lämnat sådant meddelande.

5. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna av ett inberäknat skatteavtal ska före början av skiljeförfarandet säkerställa att varje person som har lagt fram saken och deras rådgivare skriftligt går med på att inte yppa till andra personer uppgifter som mottagits under själva proceduren av skiljeförfarande av någon behörig myndighet eller av skiljenämnden. Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse enligt det inberäknade skatteavtalet samt skiljeförfarandet enligt denna del, ska i fråga om saken avslutas om vid någon tid efter en begäran om skiljeförfarande har lagts fram och innan skiljenämnden har avgett sitt beslut till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna, en person som har lagt fram saken eller en av denna persons rådgivare väsentligt bryter mot det avtalet.

6. Utan hinder av stycke 4, en part som inte väljer att tillämpa stycke 5 får förbehålla sig rätten att inte tillämpa stycke 5 i fråga om ett eller flera identifierade inberäknade skatteavtal eller i fråga om alla dess inberäknade skatteavtal.

7. En part som väljer att tillämpa stycke 5, får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna del i fråga om alla inberäknade skatteavtal för vilka den andra avtalsslutande jurisdiktionen gör reservationen enligt stycke 6.

Artikel 24 – Överenskommelse om oliket beslut

1. Då en part tillämpar denna del i fråga om dess inberäknade skatteavtal, den får välja att tillämpa stycke 2 och den ska underrätta depositarien härom. Stycke 2 ska tillämpas i fråga om två avtalsslutande jurisdiktioner beträffande ett inbegripet skatteavtal endast om båda avtalsslutande jurisdiktioner har gett sådan underrättelse.

2. Utan hinder av artikel 19 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande) stycke 4, ett beslut enligt denna del ska inte vara bindande om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om ett oliket beslut beträffande alla olösta frågor inom tre kalendermånader efter skiljedomen har avgetts till dem.

3. En part som väljer att tillämpa stycke 2 får förbehålla sig rätten att tillämpa stycke 2 endast i fråga om sådana av dess inberäknade skatteavtal på vilka artikel 23 (Skiljeförfarandets typ) stycke 2 tillämpas.

Artikel 25 – Skiljeförfarandets kostnader

I ett skiljeförfarande enligt denna del ska betalningar och kostnader av medlemmarna i skiljenämnden samt alla kostnader som de avtalsslutande jurisdiktionerna i samband med skiljedomförfarandet har ådragit sig, bäras av de avtalsslutande jurisdiktionerna på ett sätt som bestäms genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna. I avsaknad av en sådan överenskommelse ska varje avtalsslutande jurisdiktion bära sina egna kostnader och kostnader av den medlem i skiljenämnden som den har utsett. Kostnader av ordförande i skiljenämnden och övriga kostnader som ansluter sig till ledning av skiljeförfarandet ska bäras till lika delar av de avtalsslutande jurisdiktionerna.

Artikel 26 – Förenlighet

1. Om inte artikel 18 (Beslut om tillämpning av del VI) föranleder annat ska bestämmelserna i denna del tillämpas i stället för eller i avsaknad av de bestämmelser i ett inberäknat skatteavtal som föreskriver skiljeförfarande av olösta frågor som härrör från en sak i förfarande vid ömsesidig överenskommelse. Varje part som väljer att tillämpa denna del ska meddela depositarien om alla dess inberäknade skatteavtal, andra än avtal som är inom tillämpningsområdet av en reservation enligt stycke 4, omfattar sådan bestämmelse, och om så är fallet, artikel- och styckennummer av varje sådan bestämmelse. Om två avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat sådant meddelande i fråga om en bestämmelse i ett inberäknat skatteavtal, denna bestämmelse ska ersättas med bestämmelserna i denna del mellan dessa avtalsslutande jurisdiktioner.

2. Alla olösta frågor som härrör från sådan sak i förfarande vid ömsesidig överenskommelse som annars är inom tillämpningsområdet av det skiljeförfarande som föreskrivs i denna del, ska inte hänskjutas till skiljeförfarande, om frågan är inom tillämpningsområdet av en sak för vilken en skiljenämnd eller ett liknande organ har tidigare grundats i enlighet med en bilateral eller multilateral konvention som föreskriver obligatoriskt bindande skiljeförfarande av olösta frågor som härrör från en sak i förfarande vid ömsesidig överenskommelse.

3. Utan hinder av stycke 1, ingenting i denna del ska påverka uppfyllning av de mera omfattande förpliktelser i fråga om skiljeförfarande av olösta frågor som uppkommer i samband med förfarande vid ömsesidig överenskommelse, vilka följer av andra konventioner till vilka de avtalsslutande jurisdiktionerna är eller kommer att vara parter.

4. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna del i fråga om ett eller flera identifierade inberäknade skatteavtal (eller på alla dess inberäknade skatteavtal) som redan föreskriver obligatoriskt bindande skiljeförfarande av olösta frågor som härrör från en sak i förfarande vid ömsesidig överenskommelse.

Del VII.

Slutbestämmelser

Artikel 27 – Undertecknande och ratifikation, antagande eller godkännande

1. Från och med den 31 december 2016 denna konvention ska vara öppen för undertecknande av:

a) alla stater;

b) Guernsey (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland); Isle of Man (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland); Jersey (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland); [namn av additionella jurisdiktioner]; and

c) andra jurisdiktioner som auktoriseras att bli parter genom ett beslut av konsensus av parter och undertecknare.

2. Denna konvention ska ratificeras, antas eller godkännas.

Artikel 28 – Reservationer

1. Om inte stycke 2 föranleder annat, kan inga reservationer göras till denna konvention utom de som tillåts särskilt i:

- a) artikel 3 (Transparenta enheter) stycke 5;
- b) artikel 4 (Enheter med dubbelt hemvist) stycke 3;
- c) artikel 5 (Tillämpning av metoder för att undanröja dubbelbeskattning) styckena 8 och 9;
- d) artikel 6 (Syftet med ett inberäknat skatteavtal) stycke 4;
- e) artikel 7 (Förhindrande av missbruk av avtal) styckena 15 och 16 i;
- f) artikel 8 (Transaktioner beträffande överföring av dividend) stycke 3;
- g) artikel 9 (Realisationsvinster på grund av överlåtelse av sådana aktier eller intressen i enheter vars värde härleds huvudsakligen från fast egendom) stycke 6;
- h) artikel 10 (Antimissbruksregler för fasta driftställen som är belägna i tredje jurisdiktioner) stycke 5;
- i) artikel 11 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa partens rätt att beskatta personer med hemvist i denna part) stycke 3;
- j) artikel 12 (Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom kommissionärarrangemang och liknande strategier) stycke 4;
- k) artikel 13 (Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom särskilda undantag som berör verksamheten) stycke 6;
- l) artikel 14 (Uppdelning av kontrakt) stycke 3;
- m) artikel 15 (Definition av ett företag närstående person) stycke 2;
- n) artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) stycke 5;
- o) artikel 17 (Motsvarande justeringar) stycke 3;
- p) artikel 19 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande) styckena 11 och 12;
- q) artikel 23 (Skiljeförfarandets typ) styckena 2, 3, 6 och 7;
- r) artikel 24 (Överenskommelse om oliket beslut) stycke 3;
- s) artikel 26 (Förenlighet) stycke 4;
- t) artikel 35 (Inledning av tillämpning) styckena 6 och 7; och
- u) artikel 35 (Inledning av tillämpning av del VI) stycke 2.

2. a) Utan hinder av stycke 1, en part som väljer enligt artikel 18 (Beslut om tillämpning av part VI) att tillämpa del VI (Skiljeförfarande) får formulera en eller flera reservationer i fråga om tillämpningsområdet av saker som ska vara lämpliga till skiljeförfarande enligt bestämmelserna i del VI. I fråga om en part som väljer enligt artikel 18 (Beslut om tillämpning av part VI) att tillämpa del VI (Skiljeförfarande) efter att ha blivit en part till denna konvention, ska reservationer enligt denna punkt göras vid den samma tid som denna parts meddelande till depositarien enligt artikel 18 (Beslut om tillämpning av part VI).

b) Reservationer enligt punkt a förutsätter godkännande. En reservation enligt punkt a ska anses vara godkänd av en part om den inte har meddelat depositarien att den har invändningar mot reservationen före slutet av en period av tolv kalendermånader som börjar den dag då depositarien meddelar om reservationen, eller före den dag då den deponerar dess ratifikations- eller

godkännandeinstrument, beroende på vilken är senare. I fråga om en part som väljer enligt artikel 18 (Beslut om tillämpning av part VI) att tillämpa del VI (Skiljeförfarande) efter att blivit en part till denna konvention, invändningar mot tidigare reservationer gjorda av andra parter enligt punkt a, kan göras vid den tid då den förnämnda parten meddelar depositarien enligt artikel 18 (Beslut om tillämpning av part VI). Om en part gör en invändning mot en reservation som har gjorts enligt punkt a, del VI (Skiljeförfarande) i sin helhet ska inte tillämpas mellan den invändande parten och den part som lämnat reservationen.

3. Om de relevanta bestämmelserna i denna konvention inte särskilt annars bestämmer, en reservation som görs enligt stycke 1 eller 2 ska:

- a) ändra för den parts del som lämnar reservation, i dess relationer med en annan part de bestämmelser i denna konvention som reservationen berör, enligt reservationens omfattning; och
- b) ändra dessa bestämmelser i samma omfattning för den andra parten i dess relationer med den part som lämnar reservationer.

4. Reservationer som tillämpas på de inberäknade skatteavtal som har ingåtts av eller på vägnar av en jurisdiktion eller ett territorium för vilkas internationella relationer en part är ansvarig, om denna jurisdiktion eller detta territorium är inte part till konventionen enligt artikel 27 (Undertecknande och ratifikation, antagande eller godkännande) stycke 1 punkt b eller c ska göras av den ansvarliga parten och de kan skilja sig från de reservationer som denna part har gjort för sina egna inberäknade skatteavtal.

5. Reservationer ska göras vid tiden för undertecknandet eller när ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument deponeras, om inte bestämmelserna i styckena 2, 6 och 9 i denna artikel och artikel 29 (Meddelanden) stycke 5 föranleder annat. I fråga om en part som väljer enligt artikel 18 (Beslut om tillämpning av part VI) att tillämpa del VI (Skiljeförfarande) efter att ha blivit en part till denna konvention, ska reservationer som beskrivs i stycke 1 punkterna p, q, r och s i denna artikel göras vid den samma tid som denna parts meddelande till depositarien enligt artikel 18 (Beslut om tillämpning av part VI).

6. Om reservationer görs vid tiden för undertecknandet, de ska bekräftas i samband med deposition av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet, utom då det dokument som omfattar reservationerna särskilt specificerar att det ska anses vara slutligt, om inte bestämmelserna i styckena 2, 5 och 9 i denna artikel och artikel 29 (Meddelanden) stycke 5 föranleder annat.

7. Om reservationer inte görs vid tiden för undertecknandet, en provisorisk förteckning över förutsedda reservationer ska lämnas till depositarien vid den tid.

8. I fråga om reservationer som har gjorts enligt var och en av följande bestämmelser, en förteckning över de avtal som har meddelats enligt artikel 2 (Tolkning av uttryck) stycke 1 punkt a klausul ii) och som är inom reservationens tillämpningsområde, såsom det definieras i den relevanta bestämmelsen (och i fråga om en reservation enligt följande bestämmelser, annan än bestämmelserna i punkterna c, d och n, artikel- och styckennummer av varje relevant bestämmelse) ska lämnas då dessa reservationer görs:

- a) artikel 3 (Transparenta enheter) stycke 5 punkterna b, c, d, e och g;
- b) artikel 4 (Enheter med dubbelt hemvist) stycke 3 punkterna b, c och d;
- c) artikel 5 (Tillämpning av metoder för att undanröja dubbelbeskattning) styckena 8 och 9;

- d) artikel 6 (Syftet med ett inberäknat skatteavtal) stycke 4;
- e) artikel 7 (Förhindrande av missbruk av avtal) stycke 15 punkterna b och c;
- f) artikel 8 (Transaktioner beträffande överföring av dividend) stycke 3 punkt b klausulerna i), ii) och iii);
- g) artikel 9 (Realisationsvinster på grund av överlåtelse av sådana aktier eller intressen i enheter vars värde härleds huvudsakligen från fast egendom) stycke 6 punkterna d, e och f;
- h) artikel 10 (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i tredje jurisdiktioner) stycke 5 punkterna b och c;
- i) artikel 11 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa partens rätt att beskatta personer med hemvist i denna part) stycke 3 punkt b;
- j) artikel 13 (Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom särskilda undantag som berör verksamheten) stycke 6 punkt b;
- k) artikel 14 (Uppdelning av kontrakt) stycke 3 punkt b;
- l) artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) stycke 5 punkt b;
- m) artikel 17 (Motsvarande justeringar) stycke 3 punkt a;
- n) artikel 23 (Skiljeförfarandets typ) stycke 6; och
- o) artikel 26 (Förenlighet) stycke 4.

De reservationer som beskrivs ovan i punkterna a–o ska inte tillämpas på sådant inberäknat skatteavtal som inte ingår i den förteckning som beskrivs i detta stycke.

9. En part som har gjort en reservation enligt stycke 1 eller 2 får vid någon tid som helst återkalla den eller ersätta den med en mera begränsad reservation genom ett meddelande adresserat till depositarien. Sådan part ska göra sådana ytterligare meddelanden enligt artikel 29 (Meddelanden) stycke 6, som kan vara nödvändiga som följd av återkallelse eller ersättning av reservationen. Om inte artikel 35 (Inledning av tillämpning) stycke 7 föranleder annat, återkallelse eller ersättning ska bli tillämplig:

a) i fråga om ett inberäknat skatteavtal uteslutande med stater eller jurisdiktioner som är parter i konventionen, då meddelandet om återkallelse eller ersättning mottas av depositarien:

i) i fråga om reservationer beträffande bestämmelser om skatter som innehålls vid källan, om den händelse som medför sådana skatter inträffar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period av sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger meddelandet om återkallelse eller ersättning av reservationen, eller senare; och

ii) i fråga om reservationer beträffande alla andra bestämmelser, i fråga om skatter som tas ut för skatteperioder som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period av sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger meddelandet om återkallelse eller ersättning av reservationen, eller senare; och

b) i fråga om ett inberäknat skatteavtal beträffande vilket en eller flera avtalsslutande jurisdiktioner blir parter i konventionen efter den dag då meddelandet om återkallelse eller ersättning mottas av depositarien: den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft i fråga om dessa avtalsslutande jurisdiktioner.

Artikel 29 – Meddelanden

1. Om inte bestämmelserna i styckena 5 och 6 i denna artikel, artikel 35 (Inledning av tillämpning) stycke 7 föranleder annat, meddelandet enligt följande bestämmelser ska göras vid tiden för undertecknande eller när ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet deponeras:

- a) artikel 2 (Tolkning av uttryck) stycke 1 punkt a klausul ii);
- b) artikel 3 (Transparenta enheter) stycke 6;
- c) artikel 4 (Enheter med dubbelt hemvist) stycke 4;
- d) artikel 5 (Tillämpning av metoder för att undanröja dubbelbeskattning) stycke 10;
- e) artikel 6 (Syftet med ett inberäknat skatteavtal) styckena 5 och 6;
- f) artikel 7 (Förhindrande av missbruk av avtal) stycke 17;
- g) artikel 8 (Transaktioner beträffande överföring av dividend) stycke 4;
- h) artikel 9 (Realisationsvinster på grund av överlåtelse av sådana aktier eller intressen i enheter vars värde härleds huvudsakligen från fast egendom) styckena 7 och 8;
- i) artikel 10 (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i tredje jurisdiktioner) stycke 6;
- j) artikel 11 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa partens rätt att beskatta personer med hemvist i denna part) stycke 4;
- k) artikel 12 (Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom kommissionärarrangemang och liknande strategier) styckena 5 och 6;
- l) artikel 13 (Artificiellt undvikande av status av fast driftställe genom särskilda undantag som berör verksamheten) styckena 7 och 8;
- m) artikel 14 (Uppdelning av kontrakt) stycke 4;
- n) artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) stycke 6;
- o) artikel 17 (Motsvarande justeringar) stycke 4;
- p) artikel 18 (Beslut om tillämpning av del VI)
- q) artikel 23 (Skiljeförfarandets typ) stycke 4;
- r) artikel 24 (Överenskommelse om oliket beslut) stycke 1;
- s) artikel 26 (Förenlighet) stycke 1; och
- t) artikel 35 (Inledning av tillämpning) styckena 1, 2, 3, 5 och 7.

2. Meddelanden i fråga om sådana inberäknade skatteavtal som har ingåtts av eller på vägnar av en jurisdiktion eller ett territorium för vilkas internationella relationer en part är ansvarig, om denna jurisdiktion eller detta territorium är inte part i konventionen enligt artikel 27 (Undertecknande och ratifikation, antagande eller godkännande) stycke 1 punkterna b eller c, ska göras av den ansvariga parten och de kan skilja sig från de reservationer som denna part har gjort för sina egna inberäknade skatteavtal.

3. Om reservationerna görs vid tiden för undertecknandet, de ska bekräftas i samband med deposition av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet, utom då det dokument som innehåller anmälan särskilt specificerar att det ska anses vara slutligt, om inte bestämmelserna i styckena 5 och 6 av denna artikel och artikel 35 (Inledning av tillämpning) stycke 7 föranleder annat.

4. Om meddelanden inte görs vid tiden för undertecknandet, en provisorisk förteckning över förutsedda reservationer ska lämnas vid den tid.

5. En part kan vid vilken tid som helst utvidga den förteckning över avtal som har meddelats enligt artikel 2 (Tolkning av uttryck) stycke 1 punkt a klausul ii) med ett meddelande adresserat till depositarien. Parten ska specificera i detta meddelande om avtalet faller inom tillämpningsområdet av någon av de reservationer som parten har gjort och som förtecknas i artikel 28 (Reservationer) stycke 8. Parten får också göra en ny reservation som beskrivs i artikel 28 (Reservationer) stycke 8, om det ytterligare avtalet skall vara det första som faller inom tillämpningsområdet av sådan reservation. Parten ska också specificera alla de ytterligare meddelanden som kan förutsättas enligt stycke 1 punkterna b–s för att spegla inkluderande av de ytterligare avtalen. Om utvidgningen resulterar för första gång i inkluderande av ett skatteavtal som har ingåtts av eller på vägnar av en jurisdiktion eller ett territorium för vilkas relationer en part är ansvarig, denna part ska specificera reservationer (enligt artikel 28 (Reservationer) stycke 4)) eller meddelanden (enligt stycke 2 i denna artikel) som kan tillämpas på de inberäknade skatteavtal som har ingåtts av eller på vägnar av denna jurisdiktion eller detta territorium. Den dag då de ytterligare avtal som har anmälts enligt artikel 2 (Tolkning av uttryck) stycke 1 punkt a klausul ii) blir inberäknade skatteavtal, bestämmelserna i artikel 35 (Inledning av tillämpning) ska reglera den dag då ändringar till det inberäknade skatteavtalet ska bli tillämpliga.

6. En part får göra ytterligare meddelanden enligt stycke 1 punkterna b–s med ett meddelande adresserat till depositarien. Dessa meddelanden ska tillämpas:

a) i fråga om inberäknade skatteavtal uteslutande med stater eller jurisdiktioner som är parter i konventionen, när det ytterligare meddelandet mottas av depositarien:

i) i fråga om meddelanden beträffande bestämmelser som berör skatter som innehålls vid källan, om den händelse som medför sådana skatter inträffar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period av sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger det ytterligare meddelandet, eller senare; och

ii) i fråga om meddelanden beträffande alla andra bestämmelser, i fråga om skatter som tas ut för skatteperioder som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period av sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger det ytterligare meddelandet, eller senare; och

b) i fråga om ett inberäknat skatteavtal beträffande vilket en eller flera avtalsslutande jurisdiktioner blir parter i konventionen efter den dag då det ytterligare meddelandet mottas av depositarien: den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft i fråga om dessa avtalsslutande jurisdiktioner.

Artikel 30 – Efterföljande ändringar av inberäknade skatteavtal

Bestämmelserna i denna konvention påverkar inte sådana efterföljande ändringar i ett inberäknat skatteavtal som kan överenskommas mellan de avtalsslutande jurisdiktionerna av det inberäknade skatteavtalet.

Artikel 31 – Parternas konferens

1. Parterna kan sammankalla en parternas konferens för att fatta beslut och utöva befogenheter som kan förutsättas eller som kan vara lämpliga enligt bestämmelserna i denna konvention.
2. Parternas konferens ska biträdas av depositarien.
3. En part får be om parternas konferens genom att kommunicera en begäran till depositarien. Depositarien ska underrätta alla parter om varje begäran. Depositarien ska därefter sammankalla parternas konferens, förutsatt att begäran understöds av en tredjedel av parter inom sex månader då depositarien underrättar om begäran.

Artikel 32 – Tolkning och genomförande

1. Alla frågor beträffande tolkningen eller genomförandet av bestämmelserna i ett inberäknat skatteavtal, såsom de är ändrade genom denna konvention, ska avgöras enligt de bestämmelser i det inberäknade skatteavtalet som berör lösning av frågor om tolkningen eller tillämpningen av det inberäknade skatteavtalet (såsom dessa bestämmelser kan vara ändrade genom denna konvention) genom ömsesidig överenskommelse.
2. Alla frågor beträffande tolkningen eller genomförandet av denna konvention kan behandlas av parternas konferens som har sammankallas i enlighet med artikel 31 (Parternas konferens) stycke 3.

Artikel 33 – Ändringar

1. En part får föreslå en ändring av denna konvention genom att lägga fram ett ändringsförslag till depositarien.
2. Parternas konferens kan sammankallas för att överlägga ändringsförslaget i enlighet med artikel 31 (Parternas konferens) stycke 3.

Artikel 34 – Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den kalendermånad som följer utgången av en tremånadersperiod som börjar den dag då det femte ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet deponeras.
2. I fråga om varje undertecknare som ratificerar, antar eller godkänner denna konvention efter deposition av det femte ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet, träder konventionen i kraft den första dagen av den kalendermånad som följer utgången av en tremånadersperiod som börjar den dag då denna undertecknare deponerar sitt ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument.

Artikel 35 – Inledning av tillämpning

1. Bestämmelserna av denna konvention blir i varje avtalsslutande jurisdiktion tillämpliga i fråga om ett inberäknat skatteavtal:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på belopp som betalas eller gottskrivs till icke-bosatta personer, om den händelse som medför sådana skatter inträffar den 1 januari eller senare det nästa kalenderår som börjar den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna av det inberäknade skatteavtalet, eller senare; och

b) i fråga om alla andra skatter som påförs av denna avtalsslutande jurisdiktion, för skatter som tas ut för skatteperioder som börjar den 1 januari eller senare efter utgången av en period av sex kalendermånader (eller en kortare period om alla avtalsslutande jurisdiktioner meddelar depositarien att de har som avsikt att tillämpa sådan kortare period) från den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna av det inberäknade skatteavtalet, eller senare.

2. Uteslutande i det fall att den själv tillämpar stycke 1 punkt a och stycke 5 punkt a, kan en part välja att ersätta "kalenderår" med "skatteperiod", och den ska underrätta depositarien härom.

3. Uteslutande i det fall att den själv tillämpar stycke 1 punkt b och stycke 5 punkt b, kan en part välja att ersätta hänvisningen till "för skatteperioder som börjar efter utgången av en period" med hänvisningen till "för skatteperioder som börjar den 1 januari eller senare av nästa år som börjar efter utgången av en period eller senare", och den ska underrätta depositarien härom.

4. Utan hinder av de föregående bestämmelserna i denna artikel ska artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) bli tillämplig, beträffande ett inberäknat skatteavtal, på en sak som har framlagts för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion, den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om varje avtalsslutande jurisdiktion av det inberäknade skatteavtalet eller senare, med undantag av de saker som inte var lämpliga att framläggas den dag enligt det inberäknade skatteavtalet före dess ändring genom konventionen, utan hänsyn till den skatteperiod som saken gäller.

5. I fråga om ett nytt inberäknat skatteavtal till följd av en utvidgning enligt artikel 29 (Meddelanden) stycke 5 av den förteckning över avtal som har meddelats enligt artikel 2 (Tolkning av uttryck) stycke 1 punkt a klausul ii), bestämmelserna i denna konvention ska bli tillämpliga i varje avtalsslutande jurisdiktion:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på belopp som betalas eller gottskrivs till icke-bosatta personer, om den händelse som medför sådana skatter inträffar den första dagen eller efter den första dagen av det nästa kalenderår som börjar 30 dagar efter den dag då depositarien delger meddelandet om utvidgning av förteckningen över avtal; och

b) i fråga om alla andra skatter som påförs av denna avtalsslutande jurisdiktion, för skatter som påförs beträffande de skatteperioder som börjar vid eller efter utgången av en period av nio kalendermånader (eller en kortare period om alla avtalsslutande jurisdiktioner meddelar depositarien att de har som avsikt att tillämpa sådan kortare period) från den dag då depositarien delger meddelandet om utvidgning av förteckningen över avtal.

6. En part får förbehålla rätten att inte tillämpa stycke 4 i fråga om dess inberäknade skatteavtal.

7. a) En part får förbehålla sig rätten att ersätta:

i) hänvisningarna i stycke 1 och 4 till "den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna av det inberäknade skatteavtalet"; och

ii) hänvisningen i stycke 5 till "den dag då depositarien delger meddelandet om utvidgning av förteckningen över avtal";

med hänvisningen till "30 dagar efter dagen då depositarien mottar det senaste meddelandet av varje avtalsslutande jurisdiktion som gör den i artikel 35 (Inledning av tillämpning) stycke 7 beskrivna reservationen, att den har slutfört dess interna procedurer för att inleda tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention i fråga om detta särskilda inberäknade skatteavtal";

iii) hänvisningarna i artikel 28 (Reservationer) stycke 9 punkt a till "den dag då depositarien delger meddelandet om återkallelse eller ersättning av reservationen"; och

iv) hänvisningen i artikel 28 (Reservationer) stycke 9 punkt b till "den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft i fråga om dessa avtalsslutande jurisdiktioner";

med hänvisningen till "30 dagar efter dagen då depositarien mottar det senaste meddelandet av varje avtalsslutande jurisdiktion som gör den i artikel 35 (Inledning av tillämpning) stycke 7 beskrivna reservationen, att den har slutfört dess interna procedurer för att inleda tillämpningen av återkallelse eller ersättning av reservationen i fråga om detta särskilda inberäknade skatteavtal";

v) hänvisningarna i artikel 29 (Meddelanden) stycke 6 punkt a till "den dag då depositarien delger det ytterligare meddelandet"; och

vi) hänvisningen i artikel 29 (Meddelanden) stycke 6 punkt b till "den senaste av de dagar på vilken konventionen träder i kraft i fråga om dessa avtalsslutande jurisdiktioner";

med hänvisningen till "30 dagar efter dagen då depositarien mottar det senaste meddelandet av varje avtalsslutande jurisdiktion som gör den i artikel 35 (Inledning av tillämpning) stycke 7 beskrivna reservationen, att den har slutfört sina interna procedurer för att det ytterligare meddelandet blir tillämpligt beträffande detta särskilda inberäknade skatteavtal";

vii) hänvisningarna i artikel 36 (Inledning av tillämpningen av del VI) till "den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om varje avtalsslutande jurisdiktion av det inberäknade skatteavtalet";

med hänvisningen till "30 dagar efter dagen då depositarien mottar det senaste meddelandet av varje avtalsslutande jurisdiktion som gör den i artikel 35 (Inledning av tillämpning) stycke 7 beskrivna reservationen, att den har slutfört dess interna procedurer för att bestämmelserna i denna konvention blir tillämpliga beträffande detta särskilda inberäknade skatteavtal";

och

viii) hänvisningen i artikel 36 (Inledning av tillämpningen av del VI) stycke 3 "dagen då depositarien delger meddelandet om utvidgning av förteckningen över avtal";

ix) hänvisningen i artikel 36 (Inledning av tillämpningen av del VI) i stycke 4 "dagen då depositarien delger meddelandet om återkallelse av en reservation"; och

x) hänvisningen i artikel 36 (Inledning av tillämpningen av del VI) i stycke 5 "dagen då depositarien delger det ytterligare meddelandet";

med hänvisningarna till "30 dagar efter dagen då depositarien mottar det senaste meddelandet av varje avtalsslutande jurisdiktion som gör den i artikel 35 (Inledning av tillämpning) stycke 7 beskrivna reservationen, att den har slutfört dess interna procedurer för att bestämmelserna i del VI (Skiljeförfarande) blir tillämpliga beträffande detta särskilda inberäknade skatteavtal".

b) En part som gör reservation enligt punkt a ska meddela samtidigt depositarien och de andra avtalsslutande jurisdiktionerna bekräftelsen av att den har slutfört sina interna procedurer.

c) Om en eller flera avtalsslutande jurisdiktioner av ett inberäknat skatteavtal gör en reservation enligt detta stycke, dagen för inledning av tillämpningen av konventionens bestämmelser, av återkallelse eller ersättning av reservation, av ett ytterligare meddelande i fråga om detta inberäknade skatteavtal eller av del VI (Skiljeförfarande) ska regleras av detta stycke i fråga om alla avtalsslutande jurisdiktionerna av det inberäknade skatteavtalet.

Artikel 36 – Inledning av tillämpning av del VI

1. Utan hinder av artikel 28 (Reservationer) stycke 9, artikel 29 (Meddelanden) stycke 6 och artikel 35 (Inledning av tillämpning) styckena 1–6 ska bestämmelserna i del VI (Skiljeförfarande) bli tillämpliga i fråga om två avtalsslutande jurisdiktioner av ett inberäknat skatteavtal:

a) i fråga om saker som har framlagts för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion (såsom den beskrivs i artikel 19 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande) stycke 1 punkt a), den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om varje avtalsslutande jurisdiktion av det inberäknade skatteavtalet eller senare; och

b) i fråga om saker som har framlagts för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion före den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om varje avtalsslutande jurisdiktion av det inberäknade skatteavtalet, den dag då båda avtalsslutande jurisdiktionerna har underrättat depositarien om ingående av en ömsesidig överenskommelse enligt artikel 19 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande) stycke 10, och om den dag, då sådana saker ska anses ha blivit framlagda för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion (såsom den beskrivs i artikel 19 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande) stycke 1 punkt a) enligt villkoren i denna ömsesidiga överenskommelse.

2. En part kan förbehålla sig rätten att del VI (Skiljeförfarande) tillämpas på en sak som har framlagts för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion före den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om varje avtalsslutande jurisdiktion av det inberäknade skatteavtalet, endast till den del som de behöriga myndigheterna i båda avtalsslutande jurisdiktionerna enas att den tillämpas på detta särskilda fall.

3. I fråga om ett inberäknat skatteavtal till följd av utvidgning enligt artikel 29 (Meddelanden) stycke 5 av den förteckning över avtal som har meddelats enligt artikel 2 (Tolkning av uttryck) stycke 1 punkt a klausul ii), hänvisningarna i styckena 1 och 2 i denna artikel till "den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om varje avtalsslutande jurisdiktion av det inberäknade skatteavtalet" ska ersättas med hänvisningarna till "dagen då depositarien delger meddelandet om utvidgning av förteckningen över avtal".

4. Återkallelse eller ersättning enligt artikel 28 (Reservationer) stycke 9 av en reservation som har gjorts enligt artikel 26 (Förenlighet) stycke 4 eller återkallelse av en invändning mot en reservation som har gjorts enligt artikel 28 (Reservationer) stycke 2, vilket resulterar i tillämpning av del VI (Skiljeförfarande) mellan två avtalsslutande jurisdiktioner av ett inberäknat skatteavtal,

blir tillämpliga enligt stycke 1 punkterna a och b i denna artikel, med det undantag att hänvisningarna till "den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om varje avtalsslutande jurisdiktion av det inberäknade skatteavtalet eller senare" ska ersättas med hänvisningarna till "dagen då depositarien delger meddelandet om återkallelse av en reservation" eller "dagen då depositarien delger meddelandet om återkallelse av en invändning mot en reservation", motsvarande.

5. Ett ytterligare meddelande enligt artikel 29 (Meddelanden) stycke 1 punkt p blir tillämpligt enligt stycke 1 punkterna a och b, med det undantag att hänvisningarna i styckena 1 och 2 i denna artikel till "den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i fråga om varje avtalsslutande jurisdiktion av det inberäknade skatteavtalet eller senare" ska ersättas med hänvisningarna till "dagen då depositarien delger det ytterligare meddelandet".

Artikel 37 – Uppsägning

1. En part får vid vilken tid som helst uppsäga denna konvention genom ett meddelande som adresseras till depositarien.
2. Uppsägning enligt stycke 1 blir tillämplig den dag då depositarien mottar meddelandet. Om denna konvention har trätt i kraft i fråga om alla avtalsslutande jurisdiktioner av ett inberäknat skatteavtal före den dag då uppsägningen utförd av en part blir tillämplig, detta inberäknade skatteavtal ska kvarstå som ändrat genom denna konvention.

Artikel 38 – Förhållande med protokoll

1. Denna konvention kan kompletteras av ett eller flera protokoll.
2. För att bli en part i ett protokoll, en stat eller jurisdiktion ska också vara part i denna konvention.
3. En part i denna konvention är inte bunden av ett protokoll utom då den blir part i protokollet i enlighet med dess bestämmelser.

Artikel 39 – Depositarie

1. Huvudsekreterare av Organisationen för ekonomisk samarbete och utveckling är depositarien av denna konvention och alla protokoll enligt artikel 38 (Förhållande med protokoll).
2. Depositarien ska underrätta parter och undertecknare inom en kalendermånad om:
 - a) alla underteckningar enligt Artikel 27 (Undertecknande och ratifikation, antagande eller godkännande);
 - b) deposition av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument enligt artikel 27 (Undertecknande och ratifikation, antagande eller godkännande);
 - c) reservation eller återkallelse eller ersättning av reservation enligt artikel 28 (Reserveringar);
 - d) meddelande eller ytterligare meddelande enligt artikel 29 (Meddelanden);
 - e) ändringförslag för denna konvention enligt artikel 33 (Ändring);
 - f) uppsägning av denna konvention enligt artikel 37 (Uppsägning); och

g) all annan kommunikation som berör denna konvention.

3. Depositarien ska upprätthålla offentligt tillgängliga förteckningar över:

a) inberäknade skatteavtal;

b) reservationer som parterna har gjort; och

c) meddelanden som parterna har gjort.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna konvention.

Som skedde i Paris, den 24 november 2016, på engelska och franska, vilka båda texter har lika vitsord, i ett exemplar, som skall deponeras i arkivet av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.